

การออกแบบและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับการวิเคราะห์เงิน:การประยุกต์ใช้ในระบบ แบทช์ ระบบการไหล และเซลล์สิ่งมีชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี แผน ก แบบ ก 2 ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร การออกแบบและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับการวิเคราะห์เงิน:การ ประยุกต์ใช้ในระบบแบทช์ ระบบการไหล และเซลล์สิ่งมีชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี แผน ก แบบ ก 2 ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DESIGN AND SYNTHESIS OF NOVEL SILVER FLUORESCENT PROBE:UTILIZATIONS IN BATCH, FLOW INJECTION ANALYSIS AND LIVING CELL IMAGING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for Master of Science (CHEMISTRY) Department of CHEMISTRY Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2018 Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การออกแบบและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับการ
	วิเคราะห์เงิน:การประยุกต์ใช้ในระบบแบทช์ ระบบการไหล และ
	เซลล์สิ่งมีชีวิต
โดย	ศุภลักษณ์ จารุทิกร
สาขาวิชา	เคมี แผน ก แบบ ก 2 ปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

A Geo	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นซอบโดย	
	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกอร ระย้านิล)	
m Tallak	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. นั้นทนิตย์ วานิชาชีวะ)	27/5)
93	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ธนศาสตร์ สุขศรีเมือง) ยาลย	999
	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ดร. กัญจน์รัตน์ สุขรัตน์)	

59317205 : เคมี แผน ก แบบ ก 2 ปริญญามหาบัณฑิต

คำสำคัญ : เซ็นเซอร์เงิน, ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์, ฟลูออโรฟอร์, ไอโอโนฟอร์, ฟลูออโรไอโอโนฟอร์ นางสาว ศุภลักษณ์ จารุทิกร: การออกแบบและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับ การวิเคราะห์เงิน:การประยุกต์ใช้ในระบบแบทช์ ระบบการไหล และเซลล์สิ่งมีชีวิต อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ

ไอออนโลหะเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในระบบชีวภาพ รวมถึงมีบทบาทสำคัญต่อ เอ็นไซม์ภายในเซลล์สิ่งมีชีวิต แต่อย่างไรก็ตามหากร่างกายมีการสะสมของไอออนโลหะเหล่านี้มาก เกินไป อาจส่งผลให้เกิดโรคร้ายแรงมากมายตามมา ดังนั้นการตรวจสอบและวิเคราะห์ความเข้มข้น ของไอออนโลหะจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในวิทยานิพนธ์นี้จึงได้มีการออกแบบและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่มีอนุพันธ์ของเพนตะเฮลิชีนเป็นฟลูออโรฟอร์สำหรับใช้วิเคราะห์ไอออนเงินใน สารละลายน้ำขึ้น เซ็นเซอร์ MC4 สังเคราะห์ได้ผ่านปฏิกิริยาอิมิเดชันเพียงขั้นตอนเดียวระหว่างเพน ตะเฮลิชีนแอนไฮไดรด์และ 2-[4-(2-อะมิโนเอทิลซัลฟานิล)บิวทิลซัลฟานิล]เอทานามีน ซึ่งพิสูจน์ เอกลักษณ์จากเทคนิค ¹H-NMR ¹³C-NMR และ Mass spectrometry เซ็นเซอร์ชนิดใหม่นี้มีการคาย แสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON ต่อไอออนเงินในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ได้อย่างว่องไวและจำเพาะเจาะจง โดยมีค่า Detection limit เท่ากับ 32 ppb ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานค่า ความเข้มข้นของไอออนเงินที่ได้รับการยอมรับในน้ำดื่มที่กำหนดโดย United States Environmental Protection Agency (U.S. EPA) และ World Health Organization (WHO)

*นั้นว่าม*อาลัยศิลปาก

59317205 : Major (CHEMISTRY)

Keyword : SILVER SENSOR, FLUORESCENT SENSOR, FLUOROPHORE, IONOPHORE, FLUOROIONOPHORE

MISS SUPHALUK JARUTIKORN : DESIGN AND SYNTHESIS OF NOVEL SILVER FLUORESCENT PROBE:UTILIZATIONS IN BATCH, FLOW INJECTION ANALYSIS AND LIVING CELL IMAGING THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR NANTANIT WANICHACHEVA

Metal ions are essential in all biological systems and they functions in many cellular enzymes. However, excessive accumulation of metal ions in the human body can be associated with many serious symptoms. Therefore, the determination of metal ion concentration is necessary. Herein, new sensor (MC4) based on [5]helicene fluorophores was designed and prepared as fluorescent sensor by single step synthesis for the optical detections of Ag⁺ in aqueous solutions. MC4 sensor was synthesized via between [5]helicene imidation reaction anhydride 2-[4-(2and aminoethylsulfanyl)butylsulfanyl]ethanamine. The was fully target sensor characterized by ¹H-NMR, ¹³C-NMR and mass spectrometry. MC4 sensor provided highly sensitive and selective OFF-ON fluorescent enhancement toward Ag⁺ in EtOH:H₂O (2:3 v/v) with the detection limit of 32 ppb. The detection limit of this sensor was lower than the permissible concentrations in drinking water for Ag⁺ regulated by the United States Environmental Protection Agency (U.S. EPA) and World Health Organization ักขาลัยศิลป (WHO).

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร. ธนศาสตร์ สุขศรีเมือง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง สำหรับคำแนะนำ กำลังใจ ความเมตตา และความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่สำเร็จ ตลอดจนการวางแผนการใช้ชีวิต และประสบการณ์อันดีที่มอบให้ดิฉันตลอดมา

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกอร ระย้านิล ประธานกรรมการในการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำต่างๆอันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณ ดร. กัญจน์รัตน์ สุขรัตน์ อาจารย์กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา และ คำแนะนำต่างๆอันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร. จิตนภา ศิริรักษ์ อาจารย์ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือใน การศึกษา Molecular modeling

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร. อดิศรี เจริญพานิช อาจารย์ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือใน การศึกษาทางด้านชีววิทยาในเซลล์สิ่งมีชีวิต

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร. สุมนมาลย์ จันทร์เอี่ยม อาจารย์ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือ ในการศึกษาการวิเคราะห์ในระบบการไหล (Flow Injection Analysis)

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้องสาว และน้องชาย ที่เป็นกำลังใจ ให้ความรักความอบอุ่น และ ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนคำปรึกษาที่ดีในด้านต่างๆมากมายมาโดยตลอด

ขอขอบคุณภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับความรู้และ ประสบการณ์ที่ดี ในขณะที่ดิฉันได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันการศึกษาแห่งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ภาควิชาเคมีทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่างๆ ทั้งความรู้ใน ด้านวิชาการและด้านการดำเนินชีวิต

ขอขอบคุณพี่ น้อง และเพื่อนใน Sensor Research Laboratory ทุกคน สำหรับความ ช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดจนไมตรีจิตอันดีที่มอบให้แก่กันมาโดยตลอด สุดท้ายขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาเคมีทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน เอกสาร อีกทั้งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการเคมีทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์และ สารเคมีที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความเอื้อเฟื้อตลอดมา

ประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์นี้ ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาของทุกท่าน ดังกล่าว ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งและระลึกถึงความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	۹۹
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ຈ
กิตติกรรมประกาศ	ຊ
สารบัญ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้	8
ขอบเขตของงานวิจัย	8
บทที่ 2 บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	30
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย	42
บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย	72
ภาคผนวก	74
รายการอ้างอิง	83
ประวัติผู้เขียน	87

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ไอออนโลหะมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญทั้งในระบบชีวภาพและในสิ่งแวดล้อม เมื่อร่างกายมี ไอออนโลหะเหล่านี้ในปริมาณที่เหมาะสมจะมีประโยชน์ต่อร่างกายมนุษย์ เช่น ไอออนเหล็ก ไอออนแมงกานีส และไอออนสังกะสี โดยไอออนโลหะเหล่านี้สามารถเกิดสารประกอบเชิงซ้อนกับ สารประกอบอินทรีย์ที่ประกอบด้วยอะตอมออกซิเจน ไนโตรเจน หรือซัลเฟอร์ ซึ่งมีมากมายใน ร่างกายมนุษย์และในระบบชีวภาพได้ดี แต่หากร่างกายมีไอออนโลหะในปริมาณมากเกินไปจะ ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อร่างกาย เนื่องจากไอออนโลหะจะรบกวนการทำงานของแร่ธาตุต่างๆใน ร่างกาย ส่งผลให้ระบบการทำงานของร่างกายหยุดชะงัก โครงสร้างของโปรตีนผิดปกติ เกิดการยับยั้ง ระบบเอ็นไซม์ และทำให้เกิดความเป็นพิษร้ายแรง หรือก่อให้เกิดโรคมะเร็ง รวมถึงการเสียชีวิต

ในปัจจุบันมีการนำโลหะบางชนิดที่มีความเป็นพิษสูงมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง เช่น ไอออนเงิน (Ag⁺) โดยในอดีตได้มีการใช้ไอออนเงินในการรักษาโรคที่เกิดจากแบคทีเรียชนิดต่าง ๆ ได้แก่ โรคท้องร่วงที่เกิดจากการติดเชื้อ E.coli การติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อ Pseudomonas ไข้ ไทฟอยด์จากการติดเชื้อ Salmonella และโรคผิวหนังจากการติดเชื้อ Staphylococcus และใน ปัจจุบันได้มีการใช้ประโยชน์จากโลหะเงินอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งในอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องยนต์ อุตสาหกรรมยา แม้กระทั่งผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคต่างๆ เช่น การนำมาใช้เป็นภาชนะ บรรจุหีบห่ออาหาร สิ่งทอที่ต้านทานการเกิดกลิ่น อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน อุตสาหกรรมเภสัช ภัณฑ์ รวมถึงอุปกรณ์ทางการแพทย์ จะเห็นได้ว่ามีการใช้ประโยชน์จากโลหะเงินตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน และมีแนวโน้มการใช้งานเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งไอออนเงินสามารถละลายได้ดีในน้ำ ด้วยเหตุนี้จึง เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ไอออนเงินจากของเสียของโรงงานอุตสาหกรรมถูกปลดปล่อยลงสู่ธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบและเป็นอันตรายอย่างมากต่อปลา สาหร่าย สัตว์น้ำจำพวกกุ้ง ปู พืชบางชนิด รา แบคทีเรีย สัตว์น้ำ สิ่งมีชีวิตในห่วงโช่อาหาร รวมถึงมนุษย์ นอกจากนี้ไอออนเงินสามารถยับยั้งการ เจริญเติบโตของจุลินทรีย์ด้วยระดับความเข้มข้นที่ต่ำกว่าโลหะหนักชนิดอื่นๆ จึงทำให้เมื่อ สารประกอบของเงินเข้าสู่ร่างกายจะถูกดูดซึมเข้าสู่ระบบหมุนเวียนโลหิต ส่งผลให้โลหะเงินตกค้างใน เนื้อเยื่อ ทำให้ระบบต่างๆในร่างกายมีการทำงานผิดปกติ และนำไปสู่การทำลายอวัยวะต่างๆของ ร่างกาย ได้แก่ ดวงตา ปอด ตับ ไต สมอง รวมถึงระบบประสาท เกิดโรคโลหิตจาง เกิดเป็นจุดสีเทา ตามร่างกายหรือที่เรียกว่าโรคอาร์ไจเรีย (Argyria) และเกิดเป็นจุดสีเทาที่ดวงตาหรือที่เรียกว่า โรคอาร์ไจโรซิส (Argyrosis) [1-8] จากเหตุผลและความอันตรายดังกล่าว การตรวจวัดปริมาณ ไอออนเงินในสิ่งแวดล้อมเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันไม่ให้สิ่งมีชีวิตได้รับปริมาณโลหะเงินเข้าสู่ร่างกาย มากเกินกว่าที่ร่างกายของสิ่งมีชีวิตจะรับได้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

ในปัจจุบันมีการตรวจหาปริมาณของไอออนโลหะที่เจือปนในธรรมชาติที่มีปริมาณน้อยมากๆ ได้ถูกนำเสนอออกมามากมายหลายวิธีด้วยกัน โดยส่วนใหญ่งานวิจัยจะนำเทคนิคอย่าง Atomic Absorption Spectrometry (AAS) Inductively Coupled Plasma Atomic Emission Spectrometry (ICP-AES) และเทคนิคทางเซลล์ไฟฟ้าเคมี (Voltammetry) ซึ่งจัดเป็นวิธีมาตรฐาน ในการตรวจวิเคราะห์ไอออนโลหะทั้งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ แต่พบว่าเทคนิค ดังกล่าวมีข้อจำกัดบางประการ เช่น 1) ในการวิเคราะห์จำเป็นต้องใช้สารตัวอย่างปริมาณมาก จึงทำให้สิ้นเปลืองปริมาณสารและอาจไม่เหมาะสมกับตัวอย่างทางชีวภาพ เช่นการหาปริมาณโลหะใน เลือด หรือปัสสาวะ 2) เครื่องมือมีขนาดใหญ่ มีการใช้เชื้อเพลิง (fuel gas) และต้องใช้ก๊าซเป็นตัวพา (carrier) จึงไม่เหมาะสมกับการใช้ทดสอบปริมาณโลหะหนักในภาคสนาม หรือการพัฒนาเป็นอุปกรณ์ ทดสอบ นอกจากนี้ 3) การใช้เทคนิคทั้งสองจำเป็นต้องคำนึงถึงการกำจัดสารรบกวนในกรณีที่ สารตัวอย่างเป็นน้ำกร่อย น้ำทะเล สิ่งมีชีวิตจากทะเล หรือดินตะกอน ซึ่งการปนเปื้อนของเกลือ ปริมาณมากจะส่งผลให้เกิดการอุดตันของเกลือขณะทำการวิเคราะห์ (salt-clogging) และ 4) เป็นเทคนิคที่ทำลายสารตัวอย่างระหว่างการวิเคราะห์ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับการเฝ้าระวัง การเกิดโรคในตัวอย่างชีวภาพ

เทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปีเป็นเทคนิคทางเลือกอีกทางหนึ่งในการใช้ตรวจวัด ไอออนโลหะ ซึ่งเป็นเทคนิคการตรวจวัดที่ไม่ทำลายสารตัวอย่าง สามารถใช้เป็น real time monitoring ได้ ใช้สารตัวอย่างปริมาณน้อย (1-3 มิลลิลิตร) มีค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ค่อนข้างต่ำ และสามารถวิเคราะห์ไอออนโลหะได้ในระดับความเข้มข้นใกล้เคียงกับเทคนิคมาตรฐาน โดยการ วิเคราะห์ไอออนโลหะด้วยเทคนิคนี้จำเป็นต้องมีฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ (fluorescent sensor) การใช้ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ในการดักจับไอออนโลหะหนักบางชนิด เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบแสง ในการกระตุ้นระบบเซ็นเซอร์และแสดงผลทางการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ โดยฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์จะประกอบด้วยสององค์ประกอบหลักในโครงสร้างของโมเลกุล คือ 1) ฟลูออโรฟอร์ (fluorophore) เป็นส่วนที่แสดงคุณสมบัติในการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์โดยการดูดกลืนและคายแสง ในช่วงความยาวคลื่นที่เหมาะสม และ 2) ไอโอโนฟอร์ (ionophore) เป็นส่วนที่มีความสามารถ ใน การดักจับไอออนโลหะและส่งสัญญาณไปยังฟลูออโรฟอร์ จึงนิยมเรียกเซ็นเซอร์นี้ว่า "ฟลูออโรไอโอโนฟอร์ (fluoroionophore)" ซึ่งโดยทั่วไปแล้วส่วนฟลูออโรฟอร์จะเชื่อมต่อกับส่วน ไอโอโนฟอร์ด้วยพันธะโควาเลนซ์ นอกจากนี้ในระบบฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์นี้จะทำงานโดยการ เปลี่ยนข้อมูลของกลไกการดักจับไอออนโลหะ (recognition event) ไปสู่การเปลี่ยนแปลงสัญญาณ ทางแสง และแสดงผลโดยการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางโฟโตฟิสิกส์ (photophysical characteristic) ของเซ็นเซอร์ซึ่งเปรียบเสมือนการทำงานของทรานส์ดิวเซอร์

กระบวนการตรวจจับไอออนของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่ทำให้เซ็นเซอร์เกิดการ เปลี่ยนแปลง การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ สามารถอธิบายได้ 2 แบบด้วยกัน คือ

การเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ในลักษณะคล้ายการปิด-เปิดสวิตซ์ไฟ (OFF-ON system) แสดงดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงลักษณะการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ก่อนไอโอโนฟอร์ตรวจจับไอออนโลหะ (ซ้าย) และภายหลังตรวจจับไอออนโลหะ (ขวา)

จากรูปที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่า ในสภาวะที่สารละลายไม่มีไอออนโลหะ เซ็นเซอร์สามารถ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ออกมาได้ในปริมาณความเข้มแสงต่ำ ในทางตรงกันข้าม หากมีไอออนโลหะ อยู่ในสารละลาย ไอออนโลหะจะเข้าจับกับไอโอโนฟอร์ทำให้เซ็นเซอร์คายแสงฟลูออเรสเซ็นต์ได้สูงขึ้น

การเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ในลักษณะคล้ายการเปิด-ปิดสวิตซ์ไฟ (ON-OFF system) แสดงดังรูปที่ 2

ON state OFF state

รูปที่ 2 แสดงลักษณะการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ก่อนไอโอโนฟอร์ตรวจจับไอออนโลหะ (ซ้าย) และภายหลังตรวจจับไอออนโลหะ (ขวา)

จากรูปที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า ในสภาวะที่สารละลายไม่มีไอออนโลหะ เซ็นเซอร์สามารถ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ออกมาได้ในปริมาณความเข้มแสงที่สูง ในทางตรงกันข้าม หากมีไอออนโลหะ อยู่ในสารละลาย ไอออนโลหะจะเข้าจับกับไอโอโนฟอร์ทำให้เซ็นเซอร์คายแสงฟลูออเรสเซ็นต์ได้ น้อยลง โดยความเข้มของแสงฟลูออเรสเซนต์ลดลงในลักษณะแปรผกผันกับปริมาณไอออนโลหะใน สารละลาย

ซึ่งในงานวิจัยนี้สนใจพัฒนาและสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่มีลักษณะการคายแสง แบบ OFF-ON เนื่องจากมีช่วงของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของการวิเคราะห์ปริมาณความเข้มข้น ของไอออนโลหะมาก

การออกแบบและสังเคราะห์สารคายแสงฟลูออเรสเซนต์ให้มีความจำเพาะเจาะจงต่อ การดักจับไอออนโลหะหนักชนิดต่างๆ รวมไปถึงไอออนที่มีประจุมีความสำคัญและเริ่มเป็นที่นิยมใน งานวิจัยอย่างกว้างขวางอันเนื่องมาจากโลหะหนักหลายชนิดสามารถพบได้ในธรรมชาติและมี ผลกระทบที่สำคัญต่อสิ่งมีชีวิตนานาชนิดทางระบบนิเวศ โดยไอออนโลหะที่กำลังเป็นที่สนใจใน งานวิจัย ได้แก่ Cu²⁺ Cd²⁺ Ag⁺ Zn²⁺ และ Ni²⁺ เป็นต้น หากในร่างกายของสิ่งมีชีวิตมีปริมาณของ ไอออนเหล่านี้มากเกินไปจะส่งผลนำไปสู่การเกิดโรคร้ายแรงต่างๆ อาทิเช่น ไอออนทองแดงเป็น สาเหตุของโรคโลหิตจาง ไอออนแคดเมียมเป็นสาเหตุของโรคอิไตอิไต (Itai Itai disease) และ

ไอออนเงินเป็นสาเหตุของโรคอาร์ไจเรีย (Argyria) และโรคอาร์ไจโรซิส (Argyrosis) เป็นต้น [9]

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการออกแบบเซ็นเซอร์ที่มีความจำเพาะเจาะจงสูง (high selectivity) และมีความว่องไวสูง (high sensitivity) กับโลหะบางชนิดที่มีความเป็นพิษ เช่น ้ไอออนเงิน (Ag⁺) ซึ่งพบมากขึ้นในผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคต่างๆและนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้าง ขวาง เช่น การบรรจุหีบห่ออาหาร สิ่งทอที่ต้านทานการเกิดกลิ่น อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้าน อุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์ รวมถึงอุปกรณ์ทางการแพทย์ ไอออนเงินละลายได้ดีในน้ำจึงเป็นอันตราย ้อย่างมากต่อปลา สาหร่าย สัตว์น้ำจำพวกกุ้ง ปู พืชบางชนิด รา แบคทีเรีย รวมถึงไอออนเงินสามารถ ้ยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ด้วยระดับความเข้มข้นที่ต่ำกว่าโลหะหนักชนิดอื่นๆ นอกจากนี้ สารประกอบของเงินเมื่อเข้าสู่ร่างกายจะถูกดูดซึมเข้าสู่ระบบหมุนเวียนโลหิต ทำให้โลหะเงินตกค้างใน เนื้อเยื่อ เป็นสาเหตุของการทำงานที่ผิดปกติของระบบต่างๆในร่างกาย ทำลายอวัยวะต่างๆในร่างกาย ได้แก่ ดวงตา ปอด ตับ ไต สมอง รวมถึงระบบประสาท เกิดโรคโลหิตจาง เกิดเป็นจุดสีเทาตามร่างกาย หรือที่เรียกว่าโรคอาร์ไจเรีย และเกิดเป็นจุดสีเทาที่ดวงตาหรือที่เรียกว่าโรคอาร์ไจโรซิส [1-9] โดย U.S. EPA และ WHO ได้ระบุค่า detection limit ของไอออนเงินในน้ำดื่มให้มีความเข้มข้น ไม่เกิน 100 ppb [10, 11] จากเหตุผลและความอันตรายดังกล่าว การพัฒนาวิธีวิเคราะห์ไอออน โลหะหนักจึงเป็นสิ่งสำคัญ งานวิจัยนี้จึงเลือกใช้เทคนิคการคายแสงทางฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent spectroscopy) ในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นวิธีที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีประสิทธิภาพ และประหยัด ค่าใช้จ่าย โดยการทำงานของเซ็นเซอร์เป็นระบบการทำงานแบบ OFF-ON system คือเมื่อเซ็นเซอร์ ไม่ได้จับกับไอออนเงินจะให้สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ต่ำสุด และเมื่อเซ็นเซอร์มีการจับกับ ไอออนเงินจะให้สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์สูงขึ้นตามลำดับ ดังนั้นการสังเคราะห์ สารเรื่องแสงที่สามารถดักจับไอออนโลหะหนักจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการนำไปตรวจวัด ไอออนโลหะในธรรมชาติ เพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งมีชีวิตรับปริมาณของโลหะเหล่านี้เข้าไปมากเกินกว่าที่ ร่างกายของสิ่งมีชีวิตจะรับได้

ตัวอย่างฟลูออโรฟอร์ที่ใช้ในระบบฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ ได้แก่ fluorescein 7-hydroxycoumarin anthracene และ BODIPY เป็นต้น ตัวอย่างของไอโอโนฟอร์ที่ใช้ในระบบ ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ ได้แก่ *N*-octadecyl-3-hydroxypicolinamide dithizone cyclam และ diketohydrindylidene-diketohydramine เป็นต้น ตัวอย่างโครงสร้างทางเคมีของฟลูออโรฟอร์ และไอโอโนฟอร์บางชนิดแสดงดังรูปที่ 3 และตัวอย่างโครงสร้างทางเคมีของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ แสดงดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 โครงสร้างทางเคมีของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่ประกอบด้วยส่วนฟลูออโรฟอร์และ ไอโอโนฟอร์เชื่อมต่อกัน สำหรับตรวจวัดไอออนโลหะบางชนิด [12, 13]

งานวิทยานิพนธ์นี้ได้มีการออกแบบและสังเคราะห์สารเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ที่มี ความจำเพาะเจาะจงสูง (high selectivity) และมีความว่องไวสูง (high sensitivity) จากอนุพันธ์ของ เพนตะเฮลิซีน สำหรับนำมาประยุกต์ใช้เป็นเซ็นเซอร์ตรวจจับไอออนเงิน (MC4) ซึ่งมีโครงสร้างแสดง ดังรูปที่ 5 การออกแบบและสังเคราะห์เซ็นเซอร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ตรวจจับไอออนเงินนี้เป็นการ พัฒนาขั้นตอนการวิจัยและตรวจสอบความเป็นอันตรายของโลหะหนักใกล้ตัวให้มีความสะดวก มีประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่ยุ่งยากซับซ้อนสำหรับการวิเคราะห์และเฝ้าระวังปริมาณ ของโลหะเงินในธรรมชาติ ตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

รูปที่ 5 แสดงโครงสร้างทางเคมีของสารโมเลกุลเป้าหมาย (MC4)

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) เพื่อออกแบบเซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่ว่องไวและจำเพาะเจาะจงต่อการตรวจวัดไอออนเงิน
- เพื่อออกแบบกระบวนการและสังเคราะห์เซ็นเซอร์เงินชนิดใหม่ที่มีจำนวนขั้นตอนที่น้อย และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีต้นทุนที่ต่ำ เพื่อใช้ตรวจวัดความเข้มข้นของไอออนเงินใน สารละลายได้อย่างมีความว่องไวสูง (high sensitivity) และมีความจำเพาะเจาะจงสูง (high selectivity) โดยใช้วิธีทางฟลูออเรสเซนซ์สเปกโทรสโกปี
- เพื่อน้ำเซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่สังเคราะห์ได้ ไปตรวจวัดความเข้มข้นของไอออนเงินในเซลล์ สิ่งมีชีวิต เพื่อใช้เป็นแนวทางการเฝ้าระวังในผู้ป่วยที่มีแนวโน้มจะเป็นโรคดังกล่าว และ เพื่อประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ทางด้านการแพทย์
- เพื่อน้ำเซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่สังเคราะห์ได้ ไปตรวจวัดความเข้มข้นของไอออนเงินในระบบ การไหล เพื่อให้มีความสะดวกและรวดเร็วในการวิเคราะห์ตัวอย่างจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

- สามารถผลิตเซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่มีต้นทุนการสังเคราะห์ต่ำ มีความจำเพาะเจาะจง และ ความว่องไวสูง ต่อการตรวจวัดไอออนเงินได้เทียบเท่ากับเครื่องมือราคาแพง เช่น Inductively Coupled Plasma- Atomic Emission Spectrometry (ICP-AES), Atomic Absorption Spectrometry, Anodic Stripping Voltammetry, X- ray Fluorescent Spectrometry และ Microprobes
- เทคนิคนี้สามารถลดข้อจำกัดในด้าน background interference ต่างๆของเทคนิค ICP-AES, Atomic Absorption Spectrometry, Anodic Stripping Voltammetry, X-ray Fluorescent Spectrometry และ Microprobes ที่ใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ได้
- 3) ใช้ในการพัฒนาเซ็นเซอร์ในเชิงพาณิชย์ โดยสามารถใช้เป็นเซ็นเซอร์สำหรับวิเคราะห์ ปริมาณไอออนเงินในสิ่งแวดล้อม ในการตรวจติดตามและเฝ้าระวังการปนเปื้อนของ ไอออนเงิน เพื่อให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที
- 4) สามารถพัฒนาเป็นเซ็นเซอร์เงินชนิดใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้สำหรับ การตรวจวัดและติดตามปริมาณของไอออนในเซลล์สิ่งมีชีวิตได้ เพื่อใช้เป็นแนวทางการ เฝ้าระวังในผู้ป่วยที่มีแนวโน้มจะเป็นโรคดังกล่าว และเพื่อประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ ทางด้านการแพทย์

ขอบเขตของงานวิจัย

- 1) สังเคราะห์และแยกบริสุทธิ์เซ็นเซอร์เงินชนิดใหม่
- น้ำเซ็นเซอร์ใหม่ที่สังเคราะห์ได้ไปทดสอบสมบัติการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) ในสารละลายน้ำ
- นำเซ็นเซอร์ใหม่ที่สังเคราะห์ได้ไปทดสอบสมบัติการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) ในสภาวะที่มีไอออนเงิน และไอออนรบกวนชนิดอื่นๆใน สารละลายน้ำ
- นำเซ็นเซอร์ใหม่ที่สังเคราะห์ได้ไปทดสอบสมบัติการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) ในสภาวะที่มีไอออนเงินในเซลล์สิ่งมีชีวิต
- 5) นำเซ็นเซอร์ใหม่ที่สังเคราะห์ได้ไปทดสอบสมบัติการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) ในสภาวะที่มีไอออนเงินในระบบการไหล (Flow Injection Analysis)

บทที่ 2

บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่นำเสนอในโครงการนี้เน้นการออกแบบและพัฒนาระบบการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ โดยเซ็นเซอร์จะสามารถใช้ในการตรวจวัดไอออนโลหะตามทฤษฎี Hard & Soft Acids & Bases (HSAB) ที่ถูกค้นพบในปี 1969 โดย Ralph G. Pearson [14] ซึ่งถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการ ทำนายการเกิดปฏิกิริยาทางเคมี โดยหลักการของ HSAB กล่าวว่าไอออนโลหะชนิด hard acid จะ สามารถเกิดปฏิกิริยาได้อย่างรวดเร็วและสร้างพันธะที่แข็งแรงกับไอออนโลหะชนิด hard base ในขณะที่ไอออนโลหะชนิด soft acid จะสามารถเกิดปฏิกิริยาได้อย่างรวดเร็วและสร้างพันธะที่ แข็งแรงกับไอออนโลหะชนิด soft base เช่นเดียวกัน โดย hard acid-base หมายถึงกรด-เบสลิวอิส ที่มีอะตอมขนาดเล็ก ประจุสูง และโพลาไรซ์ได้ยาก เช่น MgCl₂ โดยไอออนแมกนีเซียมและ ไอออนคลอไรด์เป็น hard acid และ hard base ตามลำดับ ส่วน soft acid-base หมายถึง กรด-เบสลิวอิสที่มีอะตอมขนาดใหญ่ ประจุน้อย และโพลาไรซ์ได้ง่าย เช่น KI โดยไอออนโพแทสเซียม และไอออนไอโอไดด์เป็น soft acid และ soft base ตามลำดับ ดังนั้นไอโอโนฟอร์ที่มีอะตอมซัลเฟอร์ ในโตรเจน และออกซิเจน เป็นองค์ประกอบหลักจึงสามารถเกิดแรงกระทำที่ดีกับไอออนโลหะได้อย่าง จำเพาะเจาะจง เช่น ไอออนเงิน

ในงานวิจัยก่อนหน้านี้ได้มีผู้วิจัยหลายกลุ่มให้ความสนใจในการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์เพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออนเงิน ซึ่งส่วนของไอโอโนฟอร์มีอะตอมออกซิเจน ซัลเฟอร์ และ ในโตรเจนเป็นองค์ประกอบโดยโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์เงินแสดงในรูปที่ 6 [15, 16] ดังตัวอย่างในปี ค.ศ. 2015 Yong Li และคณะ [15] ทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ TPE-4DDC ที่มีส่วนของไอโอโนฟอร์ประกอบด้วยอะตอมไนโตรเจน ซัลเฟอร์ และออกซิเจน เพื่อใช้ใน การตรวจวัดไอออนเงินในตัวทำละลายผสม H₂O:THF อัตราส่วน 6:4 v/v ในสารละลายบัฟเฟอร์ 4-(2-hydroxyethyl)piperazine-1-ethanesulfonic acid (HEPES) (20 mM, pH 7.0) พบว่า โมเลกุลเริ่มต้นมีการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เล็กน้อย ซึ่งเมื่อทำการเติมไอออนเงินสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์จะเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system (รูปที่ 7) และจากการทดสอบความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ชนิดนี้กับ ไอออนโลหะต่างๆพบว่ามีการรบกวนเล็กน้อยจากไอออนปรอทและไอออนเหล็ก โดยมีค่า detection limit สำหรับการตรวจวัดไอออนเงินเป็น 8.74 × 10⁻⁷ M ซึ่งถือได้ว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มีความว่องไวและ มีความจำเพาะเจาะจงสูงต่อการตรวจวัดไอออนเงิน โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้หนึ่งโมเลกุลสามารถดักจับ ไอออนเงิน ได้ถึงสองไอออน

ในปี ค.ศ. 2016 Mohammad Dodangeh และคณะ [16] ได้สังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์ที่เป็นสารประกอบ dendrimer ที่มีส่วนของไอโอโนฟอร์ประกอบด้วยอะตอมออกซิเจนและ ในโตรเจน เพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออนเงินในตัวทำละลายผสม H₂O:DMF อัตราส่วน 4:1 v/v โดย เซ็นเซอร์แสดงการคายสัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ ON-OFF system เมื่อทำการทดสอบ ความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ ชนิดนี้กับไอออนต่างๆ พบว่ามีการรบกวนจากไอออนอื่นๆด้วย เมื่อเปรียบเทียบระดับความว่องไวในการดักจับของเซ็นเซอร์นี้กับไอออนเงินต่อไอออนอื่นๆ พบว่า เซ็นเซอร์ชนิดนี้มีความว่องไวต่อการดักจับกับไอออนเงินสูงที่สุด (รูปที่ 8) รวมทั้งมีการทดสอบ ความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของเซ็นเซอร์โดยใช้ ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) ซึ่งพบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในการดักจับไอออนเงินได้ถึงห้ารอบ

รูปที่ 7 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 353 nm และ λ_{em} = 488 nm) ของเซ็นเซอร์ TPE-4DDC (40.0 μM) ในตัวทำละลายผสม H₂O:THF อัตราส่วน 6:4 v/v ก่อนและหลังการเติม ไอออนเงิน ในเตรตที่ความเข้มข้นต่างๆ [Ag⁺] = 0, 10.0, 20.0, 30.0, 40.0, 50.0, 60.0, 70.0 และ 80.0 μM

ร**ูปที่ 8** แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 276 nm และ λ_{em} = 554 nm) ของ เซ็นเซอร์ modified dendrimer (5 µM) ในตัวทำละลายผสม H₂O:DMF อัตราส่วน 4:1 v/v ใน สภาวะที่มีไอออนชนิดต่างๆ ได้แก่ Ag⁺ Pb²⁺ Zn²⁺ Hg²⁺ Ni²⁺ Ba²⁺ Cu²⁺ Cd²⁺ Fe²⁺ Ca²⁺ และ Fe³⁺

ค.ศ. 2017 Wen-Ting Li และคณะ [17] ทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ L-1
จากอนุพันธ์ของ phenazine ได้จากปฏิกิริยาเพียงขั้นตอนเดียวระหว่าง 2,3-diamino-phenazine
กับ 5-(4-chlorophenyl)-2-furaldehyde สำหรับใช้วิเคราะห์ไอออนเงินในตัวทำละลายบัฟเฟอร์
DMSO:HEPES อัตราส่วน 6:4 v/v (pH 7.2) พบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้แสดงการคายสัญญาณ
ฟลูออเรสเซนต์แบบ ON-OFF system และสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงสีของสารละลายจาก
สีเหลืองเป็นสีส้มได้ด้วยตาเปล่า นอกจากนี้เซ็นเซอร์ L-1 สามารถใช้วิเคราะห์ไอออนเงินได้บน
กระดาษทดสอบ (paper test) ได้ทั้งภายใต้แสง UV และตาเปล่า อีกทั้งสามารถนำเซ็นเซอร์กลับมา
ใช้ซ้ำได้หลังจากการเติมไอโอไดด์ ดังรูปที่ 10 อีกด้วย โดยลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์กับ
ไอออนเงินแสดงดังรูปที่ 11

รูปที่ 10 แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 474 nm และ λ_{em} = 555 nm) ของ เซ็นเซอร์ **L-1** (20 μM) ในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ DMSO:HEPES อัตราส่วน 6:4 v/v (pH 7.2) ก่อนและหลังการเติมไอออนเงินเป็นปริมาณ 1 eq. ในสารละลายเซ็นเซอร์ และสัญญาณการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของ **L-1**–Ag⁺ เมื่อมีการเติมไอโอไดด์ปริมาณ 4 eq.

ร**ูปที่ 11** แสดงลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์กับไอออนเงิน และการดักจับของไอโอไดด์กับ ไอออนเงินจากสารประกอบเชิงซ้อน L-1-Ag⁺

ในปีเดียวกัน Hanna Goh และคณะ [18] ได้สังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ **1** จาก อนุพันธ์ของ sulfonamide โดยออกแบบให้มีส่วนของไอโอโนฟอร์ประกอบด้วยอะตอมของไนโตรเจน ซัลเฟอร์ และออกซิเจนให้เหมาะสมต่อการดักจับกับไอออนเงินในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ HEPES (10 mM, pH 7.5) และพบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้สามารถใช้วิเคราะห์ไอออนเงินและไอโอไดด์ โดย เซ็นเซอร์ **1** มีค่า detection limit สำหรับการตรวจวัดไอออนเงินและไอโอไดด์เท่ากับ 2.43 และ 5.31 µM ตามลำดับ นอกจากนี้ยังสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงสีของสารละลายทั้งการตรวจวัด ไอออนเงินและไอโอไดด์ได้ด้วยตาเปล่าเมื่อมีการเติมไอออนเงินหรือไอโอไดด์ในสารละลายเซ็นเซอร์ เป็นปริมาณ 5 eq. อีกด้วย โดยลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์กับไอออนเงินและไอโอไดด์กับ ไอออนเงินแสดงดังรูปที่ 13

รูปที่ 12 แสดงโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์ **1** [18]

ร**ูปที่ 13** แสดงลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์ 1 กับไอออนเงิน และการดักจับของไอโอไดด์กับ ไอออนเงินจากสารประกอบเชิงซ้อน **1**-Ag⁺

ในปีถัดมา ค.ศ. 2018 Elif Şenkuytu และคณะ [19] ได้ทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์จากอนุพันธ์ของ BODIPY ขึ้น 2 ชนิดคือ BDTC1 และ BDTC2 จากการทำปฏิกิริยาเชื่อมต่อ กับอนุพันธ์ของ triazene ที่มีอะตอมของในโตรเจนและออกซิเจนเป็นองค์ประกอบ จากการทดลอง พบว่าเซ็นเซอร์ BDTC1 สามารถสังเคราะห์ได้จากปฏิกิริยาเพียงขั้นตอนเดียว และสามารถตรวจจับ ไอออนเงินได้ในตัวทำละลาย THF โดยแสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เป็นแบบ ON-OFF system และมีอัตราส่วนการจับกับไอออนเงินเป็น 3:1 (BDTC1:Ag⁺) ส่วนเซ็นเซอร์ BDTC2 แสดง สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เป็นแบบ ON-OFF system ในตัวทำละลาย THF เช่นเดียวกัน และมีอัตราส่วนการจับกับไอออนเงินเป็น 2:1 (BDTC2:Ag⁺) นอกจากนี้จากผลการทดสอบ ความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ทั้งสองกับไอออนต่างๆ พบว่าเซ็นเซอร์ทั้งสองชนิดสามารถจับกับ ไอออนเงินโดยไม่มีการรบกวนจากไอออนอื่นๆ (รูปที่ 15 และ 16) อีกทั้งค่า detection limit สำหรับ การตรวจวัดไอออนเงินของเซ็นเซอร์ BDTC1 และ BDTC2 เป็น 0.323 และ 0.653 ppm ตามลำดับ

รูปที่ 14 แสดงโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์ BDTC1 และ BDTC2 [19]

Wavelength (nm) **รูปที่ 15** แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ($\lambda_{
m ex}$ = 480 nm และ $\lambda_{
m em}$ = 511 nm) ของ เซ็นเซอร์ **BDTC1** (0.2 µM) ในสารละลาย THF ในสภาวะที่มีไอออนชนิดต่างๆ ได้แก่ Ag⁺ Li⁺ Na⁺

ในปีเดียวกัน ค.ศ. 2018 Huijing Wu และคณะ [20] ได้สังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ FQ จากอนุพันธ์ของ naphthalimide ทำปฏิกิริยาเชื่อมต่อกับซิลิกอนนาโนพาร์ติเคิล (silicon nanoparticle; SiNPs) สำหรับใช้ตรวจวัดและกำจัดไอออนเงินในน้ำ พบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้แสดง ลักษณะระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system โดยสัญญาณการคายแสงเพิ่มขึ้น 2.5 เท่าเมื่อมีการดักจับไอออนเงิน และมีค่า detection limit เท่ากับ 7.2 × 10⁻⁶ M แต่ยังคงพบการ รบกวนจากไอออนปรอท โครเมียม และทองแดงอยู่ นอกจากนี้จากผลการทดลองสามารถยืนยันได้ว่า เมื่อมีการใช้เซ็นเซอร์ชนิดนี้จับกับไอออนเงินสามารถลดปริมาณไอออนเงินในน้ำได้สูงถึง 14.8 mg g⁻¹ อีกทั้งสามารถใช้เซ็นเซอร์ FQ วิเคราะห์ไอออนเงินซ้ำได้ถึง 8 รอบ โดยลักษณะการจับกับไอออนเงิน ของเซ็นเซอร์และการนำกลับมาใช้ต้ำแสดงดังรูปที่ 18

รูปที่ 18 แสดงลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์ FQ กับไอออนเงิน และการดักจับของ HClO₄ กับ ไอออนเงินจากสารประกอบเชิงซ้อน FQ-Ag⁺

รวมถึงในปี ค.ศ. 2018 อนุวัฒน์ เพ็ชรดำ และคณะ [21] ได้ทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์ HC4 สำหรับตรวจวัดไอออนเงิน โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้ออกแบบให้ไอโอโนฟอร์ประกอบด้วย อะตอมของซัลเฟอร์ ไนโตรเจน และออกซิเจน เพื่อให้มีความจำเพาะเจาะจงต่อการดักจับไอออนเงิน และมีส่วนฟลูออโรฟอร์เป็นอนุพันธ์ของ [5]helicene เนื่องจากมีคุณสมบัติการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ที่ดี โดยเซ็นเซอร์ HC4 มีความจำเพาะเจาะจงสูงต่อการดักจับไอออนเงิน โดยแสดง สัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system ในตัวทำละลายผสม H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:9 v/v ซึ่งมีค่า detection limit เท่ากับ 9.3 × 10⁻⁸ M หรือ 10 ppb นอกจากนี้ยังพบว่าเซ็นเซอร์ HC4 มี Stokes shift กว้าง ซึ่งช่วยลดปัญหาการรบกวนจากการดูดกลืนแสงบริเวณความยาวคลื่น ใกล้เคียง (self absorption) อีกทั้งสามารถประยุกต์ใช้เซ็นเซอร์ชนิดนี้ในการวิเคราะห์ซิลเวอร์ นาโนพาร์ติเคิล (silver nanoparticle; AgNPs) ในตัวอย่างผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยลักษณะการจับกันระหว่างเซ็นเซอร์ HC4 และไอออนเงินแสดงดังรูปที่

ร**ูปที่ 19** แสดงโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์ HC4 [21]

รูปที่ 20 แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 347 nm และ λ_{em} = 555 nm) ของ เซ็นเซอร์ **HC4** (2.0 μM) ในตัวทำละลายผสม H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:9 v/v ก่อนและหลังการเติม ไอออนเงินเปอร์คลอเรตที่ความเข้มข้นต่างๆ [Ag⁺] = 0, 1.3, 3.3, 4.6, 6.0, 8.7 และ 12.7 μM

รูปที่ 21 แสดงลักษณะการดักจับของเซ็นเซอร์ HC4 กับไอออนเงิน

นอกจากนี้มีผู้วิจัยหลายกลุ่มให้ความสนใจในการสังเคราะห์สารประกอบฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์สำหรับการตรวจวัดไอออนโลหะหนักผ่านปฏิกิริยา imidation ดังตัวอย่างในปี ค.ศ. 2005 Zhaochao Xu และคณะ [22] ได้สังเคราะห์เซ็นเซอร์ *N*-butyl-4,5-di[(pyridine-2ylmethyl)amino]-1,8-naphthalimide เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ไอออนทองแดงในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 4:6 v/v ในสารละลายบัฟเฟอร์ HEPES (50 mM, pH 7.2) พบว่าเซ็นเซอร์ ชนิดนี้มีระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ทั้งแบบ ON-OFF system และ OFF-ON system ที่ ความยาวคลื่นแตกต่างกัน โดยที่ความยาวคลื่น 475 nm แสดงการคายสัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system และที่ความยาวคลื่น 525 nm แสดงการคายสัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ ON-OFF system และจากการทดสอบความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ชนิดนี้กับไอออนโลหะต่างๆ พบว่าเซ็นเซอร์มีความจำเพาะเจาะจงสูงต่อไอออนทองแดง โดยมีค่า detection limit สำหรับการ ตรวจวัดไอออนทองแดงเป็น 1.0 x 10⁻⁸ M ซึ่งถือได้ว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มีความว่องไวและมี ความจำเพาะเจาะจงสูงต่อการตรวจวัดไอออนทองแดง โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้หนึ่งโมเลกุลสามารถดักจับ ไอออนทองแดงได้หนึ่งไอออน โครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์แสดงในรูปที่ 22

เซ็นเซอร์ N-butyl-4,5-di[(pyridine-2-ylmethyl)amino]-1,8-naphthalimide รูปที่ 22 แสดงโครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมีของเซ็นเซอร์ที่ใช้ดักจับไอออนทองแดง [22]

ร**ูปที่ 23** แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 451 nm และ λ_{em} = 475, 425 nm) ของ เซ็นเซอร์ *N*-butyl-4,5-di[(pyridine-2-ylmethyl)amino]-1,8-naphthalimide (1 µM) ใน ตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 4:6 v/v (50 mM HEPES buffer, pH 7.2) ก่อนและหลัง การเติมไอออนทองแดงที่ความเข้มข้นต่างๆ [Cu²⁺] = 0, 0.1, 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6,0.7, 0.8, 0.9 และ 1 µM

รูปที่ 24 แสดงการคายแสงของเซ็นเซอร์ N-butyl-4,5-di[(pyridine-2-ylmethyl)amino]-1,8naphthalimide ก่อนและหลังการเติมไอออนทองแดงซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ค.ศ. 2012 Hong Zheng และคณะ [23] ได้สังเคราะห์เซ็นเซอร์ thymine-modified heptamethine cyanine เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ไอออนปรอทในตัวทำละลายผสม MeOH:H₂O อัตราส่วน 2:98 v/v ในสารละลายบัฟเฟอร์ 3,3-dimethylglutaric acid-NaOH (0.01 M, pH 6.60) พบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มีระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system และจากการทดสอบ ความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ชนิดนี้กับไอออนโลหะต่างๆพบว่าเซ็นเซอร์มีความจำเพาะเจาะจง สูงต่อไอออนปรอท โดยค่า detection limit สำหรับการตรวจวัดไอออนปรอทโดยใช้เทคนิคการ ดูดกลืนแสงเป็น 1.6 x 10⁻⁸ M และค่า detection limit สำหรับการตรวจวัดไอออนปรอทโดยใช้ เทคนิคการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เป็น 4.8 x 10⁻⁹ M ซึ่งถือได้ว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มีความว่องไวและมี ความจำเพาะเจาะจงสูงต่อการตรวจวัดไอออนปรอท โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้สองโมเลกุลสามารถดักจับ ไอออนปรอทได้หนึ่งไอออน โครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์แสดงในรูปที่ 25

เซ็นเซอร์ thymine-modified heptamethine cyanine ร**ูปที่ 25** แสดงโครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมีของเซ็นเซอร์ที่ใช้ดักจับไอออนปรอท [23]

รูปที่ 26 แสดงกระบวนการดักจับไอออนปรอทของเซ็นเซอร์ thymine

ร**ูปที่ 27** แสดงผลการดูดกลืนแสงในช่วงความยาวคลื่น 400-750 nm ของเซ็นเซอร์ thyminemodified heptamethine cyanine (20.0 μM) ในตัวทำละลายผสม MeOH:H₂O อัตราส่วน 2:98 v/v ในสารละลายบัฟเฟอร์ 3,3-dimethylglutaric acid-NaOH (0.01 M, pH 6.60) ก่อนและ หลังการเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่างๆ [Hg²⁺] = 0-10.0 μM

รูปที่ 28 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 500 nm และ λ_{em} = 537, 714 nm) ของ เซ็นเซอร์ thymine-modified heptamethine cyanine (20.0 µM) ในตัวทำละลายผสม MeOH:H₂O อัตราส่วน 2:98 v/v ในสารละลายบัฟเฟอร์ 3,3-dimethylglutaric acid-NaOH (0.01 M, pH 6.60) ก่อนและหลังการเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่างๆ [Hg²⁺] = 0-10.0 µM

ค.ศ. 2012 Meng Li และคณะ [24] ทำการออกแบบเซ็นเซอร์ที่มี cyclen เป็นไอโอโนฟอร์ และ helical imide เป็นฟลูออโรฟอร์ สำหรับการตรวจวัดไอออนซิงค์ ไอออนแคดเมียม และ ไอออนปรอทในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ HEPES โดยมีระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system เมื่อได้ทำการทดสอบความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ชนิดนี้กับไอออนอื่นๆ พบว่าเซ็นเซอร์ มีความจำเพาะเจาะจงสูงต่อไอออนทั้งสาม โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้หนึ่งโมเลกุลสามารถดักจับไอออนซิงค์ ไอออนแคดเมียม และไอออนปรอทได้โมเลกุลละหนึ่งไอออน โครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์แสดงใน รูปที่ 29

เซ็นเซอร์ helical imide connecting with a cyclen

ร**ูปที่ 29** แสดงโครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมีของเซ็นเซอร์ที่ใช้ดักจับไอออนซิงค์ ไอออนแคดเมียม และไอออนปรอท [24]

รูปที่ 30 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 330 nm) ของเซ็นเซอร์ helical imide connecting with a cyclen (1.0 x 10⁻⁵ M) ในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ HEPES (10 mM, pH 7.2) ก่อนและหลังการเติมไอออนโลหะต่างๆ ที่ความเข้มข้นเป็น 1 eq.

รูปที่ 31 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 330 nm) ของเซ็นเซอร์ helical imide connecting with a cyclen (1.0 x 10⁻⁵ M) ในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ HEPES (10 mM, pH 7.2) ก่อนและหลังการเติมไอออนแคดเมียมที่ความเข้มข้นต่างๆ

ในขณะเดียวกันผู้วิจัยหลายกลุ่มได้ให้ความสนใจสารในกลุ่ม helicene มากขึ้น ดังตัวอย่าง ในปี ค.ศ. 2009 ดร.ธนศาสตร์ สุขศรีเมือง และคณะ [25] ได้สังเคราะห์สารกลุ่ม [5]helicene มา ประยุกต์ใช้ในไดโอดเปล่งแสงจากสารอินทรีย์ (Organic Light Emitting Diode; OLED) และได้ จดสิทธิบัตรสารกลุ่มนี้ โดยใช้ชื่อ สารประกอบ 3,12-ไดเมทอกชี-5,6,9,10-เตตระไฮโดร-[i]ฟิวราน-1,3-ไดโอโน-[5]เฮลิซีน รวมถึงนำสารนี้ไปประยุกต์ใช้กับไดโอดเปล่งแสงจากสารอินทรีย์ (3,12dimethoxy-5,6,9,10-tetrahydro-[i]furan-1,3-diono-[5]helicene and the use as emitter for organic light emitting diode) เนื่องด้วยสารประกอบกลุ่ม [5]helicene เป็น ortho-condensed polycyclic aromatic compounds จึงสามารถคายแสงฟลูออเรสเซนต์ได้ดีมาก ด้วยคุณสมบัตินี้จึงเหมาะนำมาใช้เป็นฟลูออโรฟอร์ (fluorophore) อีกทั้ง สารชนิดนี้สามารถ คายแสงได้ดีในช่วงที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า (visible) ทำให้ง่ายต่อการตรวจวัดสัญญาณ ฟลูออเรสเซนต์ โครงสร้างทางเคมีของสารที่มีองค์ประกอบของ [5]helicene แสดงดังรูปที่ 32

รูปที่ 32 แสดงโครงสร้างทางเคมีของสารที่มีองค์ประกอบของ [5]helicene [25]

ในปี ค.ศ. 2014 Meng Li และคณะ [26] ได้ศึกษาความสามารถในการเรืองแสง ฟลูออเรสเซนต์ของสารในกลุ่มของ helicene พบว่า tetrahydro[5]helicene imide มีการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ที่ดีมากทั้ง ในสารละลายและของแข็ง มีความสามารถในการตรวจวัดไอออนปรอทที่มี ค่า detection limit เท่ากับ 5.0 x 10⁻⁷ M

รูปที่ 33 โครงสร้างทางเคมีของปรอทเซ็นเซอร์ tetrahydro [5]helicene imide [26]

รูปที่ 34 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 385 nm และ λ_{em} = 517 nm) ของเซ็นเซอร์ tetrahydro [5]helicene imide (1.0 x 10⁻⁵ M) ในตัวทำละลายผสม CH₃CN:H₂O อัตราส่วน 19:1 v/v ในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ HEPES (10 mM, pH 5.0) ก่อนและหลังการเติมไอออนปรอทที่ ความเข้มข้นต่างๆ
จากงานวิจัยก่อนหน้าพบว่าเซ็นเซอร์ที่ใช้สำหรับตรวจวัดไอออนเงินประกอบไปด้วย อะตอมของซัลเฟอร์ (S) ไนโตรเจน (N) และออกซิเจน (O) เนื่องจากอะตอมซัลเฟอร์ ไนโตรเจน และ ออกซิเจนจัดเป็น soft ligands (soft bases) ซึ่งสามารถจับกับไอออนเงินที่เป็น soft cationic specie (soft acid) ได้ดี เราจึงออกแบบเซ็นเซอร์ในงานวิจัยนี้ให้ประกอบด้วยอะตอมเหล่านี้ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงคุณสมบัติพิเศษของ [5]helicene ที่มีการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ได้ดีมากในช่วงความยาวคลื่นที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า งานวิจัยนี้จึงได้มีการ ออกแบบและพัฒนาการสังเคราะห์เซ็นเซอร์จากอนุพันธ์ของ [5]helicene ที่มีหมู่ไฮดรอกซี (–OH) เป็นองค์ประกอบ เพื่อให้สามารถใช้ในการตรวจวัดไอออนเงินได้ในสภาวะที่มีน้ำ และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในระบบเซลล์สิ่งมีชีวิตได้ โดยให้ส่วนของไอโอโนฟอร์เป็น 2-[4-(2-aminoethylsulfanyl) butylsulfanyl]ethanamine เมื่อทำการสังเคราะห์ไอโอโนฟอร์ชนิดนี้เข้ากับฟลูออโรฟอร์จะได้ เซ็นเซอร์ซึ่งมีอะตอมชัลเฟอร์ ในโตรเจน และออกซิเจนเป็นองค์ประกอบ โครงสร้างทางเคมีของสาร โมเลกุลเป้าหมายของงานวิจัย แสดงดังรูปที่ 35

รูปที่ 35 แสดงโครงสร้างทางเคมีของสารโมเลกุลเป้าหมาย (MC4)

จากงานวิจัยข้างต้น พบว่าสามารถออกแบบและสังเคราะห์เซ็นเซอร์เงินชนิดใหม่ที่มี [5]helicene เป็นส่วนฟลูออโรฟอร์ และไอโอโนฟอร์ที่เหมาะสมซึ่งสามารถใช้ตรวจจับไอออนเงินได้ อย่างจำเพาะเจาะจง มีความว่องไวสูงได้ นอกจากนี้การออกแบบให้ภายในโมเลกุลเซ็นเซอร์ ประกอบด้วยส่วนที่มีคุณสมบัติเป็น hydrophilic จึงทำให้สามารถตรวจวัดไอออนเงินได้ในระบบ ตัวทำละลายที่มี EtOH และน้ำเป็นองค์ประกอบ ซึ่งเป็นสภาวะการวิเคราะห์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (environmental friendly) อีกด้วย รวมถึงสามารถพัฒนาต่อยอดและประยุกต์ใช้เป็นเซ็นเซอร์โลหะ ชนิดใหม่ๆสำหรับการตรวจวัดและติดตามปริมาณของ ไอออนโลหะในเซลล์ และนำมาพัฒนาเป็น ชุดทดสอบสำหรับใช้ตรวจวัดและติดตามการปนเปื้อนของโลหะในอาหาร เช่น เมล็ดข้าว และ เมล็ดธัญพืชบางชนิด รวมทั้งติดตามการปนเปื้อนของโลหะในแหล่งน้ำ อาหารทะเล และสิ่งแวดล้อม ในภาคสนามตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้จะออกแบบไอโอโนฟอร์หลายๆชนิด โดยให้มีส่วนประกอบของอะตอมซัลเฟอร์ ในโตรเจน และออกซิเจนเป็นส่วนประกอบหลักภายในโครงสร้างโมเลกุลเพื่อให้เหมาะสมกับ ไอออนเงิน โดยการเลือกใช้สารตั้งต้นราคาประหยัด และออกแบบให้มีเส้นทางการสังเคราะห์ที่สั้น และคาดการณ์ความเป็นไปได้ในการเลือกใช้สารเคมีและรีเอเจนต์

ไอโอโนฟอร์ที่ออกแบบจะถูกนำมาทดลองสังเคราะห์ขึ้นในห้องปฏิบัติการ โดยเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของสารตั้งต้นที่มีหมู่ leaving group ที่ดี เป็นสารประกอบที่มีอะตอมซัลเฟอร์และ ในโตรเจนเป็นองค์ประกอบด้วยการทำปฏิกิริยาแทนที่แบบ nucleophilic substitution ที่ใช้เบส เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เมื่อทำการสังเคราะห์ไอโอโนฟอร์ได้แล้วนั้น จะนำมาสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์ เซ็นเซอร์โดยการใช้ปฏิกิริยาทางเคมีอินทรีย์แบบต่างๆ และใช้สารฟลูออโรฟอร์ในกลุ่ม [5]helicene ชนิดต่างๆ ที่สามารถละลายน้ำได้ สารที่ทำการสังเคราะห์ได้จะถูกนำมาแยกบริสุทธิ์โดยใช้วิธีทาง โครมาโตกราฟฟี และระบุโครงสร้างโดยวิธีทางสเปกโทรสโกปี

การสังเคราะห์เซ็นเซอร์เพื่อตรวจวัดไอออนเงินโดยให้ส่วนของไอโอโนฟอร์เป็น 2-[4-(2-aminoethylsulfanyl) butylsulfanyl]ethanamine เมื่อทำการสังเคราะห์ไอโอโนฟอร์ชนิด นี้เข้ากับฟลูออโรฟอร์ในกลุ่ม [5]helicene จะได้เซ็นเซอร์ซึ่งมีอะตอมซัลเฟอร์ และไนโตรเจนเป็น องค์ประกอบโดยรูปแบบขั้นตอนการสังเคราะห์เซ็นเซอร์เป็นดังนี้

1. การสังเคราะห์สารประกอบ 2-[4-(2-aminoethylthio)butylthio]ethanamine (C4)

สารประกอบ **C4** สามารถสังเคราะห์ได้จากปฏิกิริยา S_N2 nucleophilic substitution ของ cysteamine hydrochloride กับ 1,4-dibromobutane ในตัวทำละลาย MeOH โดยมี sodium methoxide เป็นเบส ได้สารประกอบ **C4** เป็นผลิตภัณฑ์ โดยรูปแบบขั้นตอนการสังเคราะห์ สารประกอบ **C4** แสดงดังรูปที่ 36

รูปที่ 36 เส้นทางการสังเคราะห์สารประกอบ C4

ชั่ง sodium methoxide ปริมาณ 1.36 กรัม (24.0 มิลลิโมล) ใส่ลงไปในขวดก้นกลมขนาด 25 มิลลิลิตร จากนั้นละลายด้วย dry MeOH ปริมาตร 6.0 มิลลิลิตร ภายใต้บรรยากาศอาร์กอน จากนั้นเติม cysteamine hydrochloride ปริมาณ 2.28 กรัม (20.1 มิลลิโมล) แล้วทำการกวน สารละลายเป็นเวลา 30 นาทีที่อุณหภูมิห้อง หลังจากนั้นเติม 1,4-dibromobutane ปริมาตร 1.00 มิลลิลิตร (8.28 มิลลิโมล) แล้วกวนสารละลายต่อเป็นเวลา 10 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 40.0 องศา เซลเซียส เมื่อครบกำหนดจึงทำการระเหยสารละลาย MeOH ออกภายใต้ระบบสุญญากาศโดยใช้ เครื่อง rotary evaporator เมื่อทำการระเหยสารละลาย MeOH ออกภายใต้ระบบสุญญากาศโดยใช้ แครื่อง rotary evaporator เมื่อทำการระเหยสารละลายออกจนแห้งแล้ว ทำการเติมสารละลาย 30% w/v sodium hydroxide ปริมาตร 15 มิลลิลิตร และกวนสารละลายเบาๆเป็นเวลา 18 ชั่วโมงที่ อุณหภูมิห้อง หลังจากนั้นจะทำการสกัดสารละลายด้วย dichloromethane ปริมาตร 20 มิลลิลิตร จำนวน 3 ครั้ง โดยเก็บสารละลายชั้น dichloromethane ที่ได้รวมกัน และกำจัดน้ำออกด้วย anhydrous sodium sulfate โดยเติมลงใปในปริมาณเล็กน้อย จากนั้นนำไประเหย dichloromethane ออก โดยใช้เครื่อง rotary evaporator ภายใต้ระบบสุญญากาศ ได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นของเหลวหนีดสีเหลืองใส 1.08 กรัม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ผลผลิตเท่ากับ 63% และสามารถยืนยันโครงสร้างทางเคมีของสารประกอบ **C4** โดยวิธีทางสเปกโทรลโกปี

2. การสังเคราะห์เซ็นเซอร์ MC4

การสังเคราะห์เซ็นเซอร์เพื่อตรวจวัดไอออนเงินโดยการทำปฏิกิริยา imidation ของ ฟลูออโรฟอร์ในกลุ่ม [5]helicene จะได้เซ็นเซอร์ซึ่งมีอะตอมซัลเฟอร์ ไนโตรเจน และออกซิเจนเป็น องค์ประกอบ

เซ็นเซอร์เงิน MC4 สามารถสังเคราะห์ได้จากปฏิกิริยา imidation ของ [5]helicene anhydride กับสารประกอบ C4 หรือ 2-[4-(2-aminoethylthio)butylthio]ethanamine ใน ตัวทำละลาย dimethylformamide โดยมี potassium carbonate เป็นเบส ได้เซ็นเซอร์ MC4 เป็น ผลิตภัณฑ์ โดยรูปแบบขั้นตอนการสังเคราะห์เซ็นเซอร์แสดงดังรูปที่ 37

รูปที่ 37 เส้นทางการสังเคราะห์เซ็นเซอร์เงิน MC4 ที่มี [5]helicene เป็นส่วนฟลูออโรฟอร์

ชั่งสารประกอบ **C4** ปริมาณ 0.0280 กรัม (0.134 มิลลิโมล) ใส่ลงไปในขวดก้นกลมขนาด 10 มิลลิลิตร จากนั้นละลายด้วย dry dimethylformamide ปริมาตร 2.00 มิลลิลิตร ภายใต้ บรรยากาศอาร์กอน จากนั้นเติม potassium carbonate ปริมาณ 0.0750 กรัม (0.543 มิลลิโมล) และ [5]helicene anhydride ปริมาณ 0.0984 กรัม (0.256 มิลลิโมล) แล้วทำการกวนสารละลาย เป็นเวลา 2 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 110.0 องศาเซลเซียส เมื่อครบกำหนดจึงทำการระเหย dimethylformamide ออกภายใต้ระบบสุญญากาศโดยใช้เครื่อง rotary evaporator นำส่วนที่ เหลือไปสกัดด้วย ethyl acetate ปริมาตร 20 มิลลิลิตร จำนวน 3 ครั้ง โดยเก็บสารละลายชั้น ethyl acetate ที่ได้รวมกัน และกำจัดน้ำออกด้วย anhydrous sodium sulfate โดยเติมลงใปในปริมาณ เล็กน้อย จากนั้นนำไประเหย ethyl acetate ออกโดยใช้เครื่อง rotary evaporator ภายใต้ระบบ สุญญากาศ ได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นของแข็งสีส้ม นำผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการแยกบริสุทธิ์ โดยใช้ preparative thin layer chromatography ด้วยตัวทำละสายผสม EtOAc:hexane อัตราส่วน 3:1 v/v (R_f = 0.325) ได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นของแข็งสีส้ม 98.9 มิลลิกรัม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ผลผลิตเท่ากับ 82% และสามารถยืนยันโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์ MC4 โดยวิธีทาง สเปกโทรสโกปี

ทดสอบความสามารถในการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) และ ความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงิน รวมทั้งไอออนรบกวนอื่นๆของเซ็นเซอร์ MC4

เนื่องจากฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้เป็นสารชนิดใหม่ ซึ่งจะไม่มีการรายงานผล ใดๆมาก่อน ดังนั้นเซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้นี้จะถูกนำมาศึกษาสมบัติการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์ ได้แก่ การตรวจสอบ excitation spectrum และ emission spectrum ของเซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้ ในสารละลายที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ จากนั้นนำมาศึกษาการตรวจวัดไอออนเงินเปรียบเทียบกับ ไอออนรบกวนอื่นๆด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี ตรวจหาความจำเพาะเจาะจงกับ ไอออนโลหะ (selectivity) ความว่องไวในการวิเคราะห์ (sensitivity) ศึกษาช่วงความเข้มข้นที่ เซ็นเซอร์สามารถทำงานได้ (working range) และการหาค่าสัมประสิทธิ์เชิงควอนตัม (quantum yield) รวมทั้งทำการทดลองหาความสามารถในการดักจับไอออนโลหะที่ต้องการในสภาวะที่มี ไอออนชนิดอื่นๆปนอยู่ด้วย (competitive study)

เมื่อได้สารประกอบฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์มาแล้วจึงนำสารมาศึกษาสมบัติทาง สเปกโทรสโกปี โดยการวัดการดูดกลืนแสงเพื่อหาความยาวคลื่นสูงสุดของการดูดกลืนแสงและวัด การคายแสงเพื่อหาความยาวคลื่นสูงสุดของการคายแสงของเซ็นเซอร์ในตัวทำละลายที่เหมาะสมใน การวิเคราะห์ไอออนเงิน ก่อนนำมาศึกษาความสามารถในการดักจับกับไอออนเงิน และศึกษา การรบกวนจากไอออนโลหะชนิดอื่นๆที่สามารถพบได้ในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้เทคนิคทาง ฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี (fluorescent spectroscopy)

การทดสอบความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ความสามารถในการดักจับ ไอออนเงินและไอออนรบกวนอื่นๆของเซ็นเซอร์ MC4 (sensitivity และ selectivity)

การศึกษาสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนโลหะต่างๆ เพื่อ ศึกษาความสามารถในการดักจับไอออนเงินเปรียบเทียบกับไอออนรบกวนอื่นๆ และความว่องไวใน การวิเคราะห์ไอออนเงิน (sensitivity) ด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี โดยการวัดสัญญาณ การคายแสงฟลูออเรสเซนต์จากการไตเตรตด้วยสารละลายไอออนเงินลงในสารละลายเซ็นเซอร์ ปริมาตร 3.00 มิลลิลิตร เปรียบเทียบกับสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่เกิดจากการไตเตรต สารละลายไอออนรบกวนอื่นๆลงในสารละลายเซ็นเซอร์

4.1 การเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ที่ความเข้มข้น 10.0 μM

ละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ปริมาณ 3 มิลลิกรัม ด้วย EtOH ในขวดปริมาตรขนาด 10.00 มิลลิลิตร จะได้สารละลายเซ็นเซอร์ที่ความเข้มข้น 1.0 x 10⁻⁴ M จากนั้นเจือจางสารละลาย เซ็นเซอร์ด้วยวิธี serial dilution โดยปิเปตสารละลายเซ็นเซอร์ขวดแรกมา 1.00 มิลลิลิตรลงในขวด ปริมาตรขนาด 10.00 มิลลิลิตร เติม Triton X-100 ปริมาตร 4.0 μL และน้ำปราศจากไอออน ปริมาตร 6.00 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วย EtOH จะได้สารละลายเซ็นเซอร์ที่ความเข้มข้น 10.0 μM

4.2 การเตรียมสารละลายไอออนเงิน และไอออนรบกวนอื่นๆ

เตรียมสารละลายจากเกลือของไอออนโลหะเปอร์คลอเรตทั้งหมด 17 ชนิด ได้แก่ Ag⁺ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ ที่ ความเข้มข้น 1.00 x 10⁻² M โดยละลายเกลือของไอออนโลหะด้วยน้ำปราศจากไอออนในขวด ปริมาตรขนาด 10.00 มิลลิลิตร

4.3 การทดสอบ

นำสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ที่ความเข้มข้น 10.0 µM ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ไปวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์จากการไตเตรตด้วยสารละลาย ไอออนโลหะต่างๆสังเกตการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่ได้จากการไตเตรตไอออนเงินกับไอออนรบกวน อื่นๆ โดยค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบแสดงดังตารางที่ 1

λ_{ex} (nm)	Silt width (nm)	Scan speed (nm/min)	Range (nm)
337	5.0	300	400-660

ตารางที่ 1 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการวัดฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ของเซ็นเซอร์ MC4

การทดสอบสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในสภาวะที่มีไอออนเงินรวมกับไอออนรบกวน อื่นๆของเซ็นเซอร์ MC4 (competitive studies)

การศึกษาสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนรบกวนอื่นๆ ในสารละลายเซ็นเซอร์ที่มีไอออนเงิน เพื่อศึกษาความสามารถในการดักจับไอออนเงินเมื่อมี ไอออนรบกวนอื่นๆ และความจำเพาะเจาะจงในการวิเคราะห์ไอออนเงิน (selectivity) ด้วยเทคนิค ฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี โดยการวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์จากการเติมด้วย สารละลายไอออนเงินลงในสารละลายเซ็นเซอร์ปริมาตร 3.00 มิลลิลิตรให้ความเข้มของสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์ลดลงเหลือ 60% ของความเข้มของสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์ขณะไม่มีไอออนเงิน เปรียบเทียบกับสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่เกิดจากการเติมสารละลายไอออนรบกวนอื่นๆให้มีความเข้มข้นเป็นหนึ่งเท่า และสิบเท่าของไอออนเงินลงในสารละลายเซ็นเซอร์ที่มีไอออนเงินอยู่

5.1 การเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ที่ความเข้มข้น 10.0 µM

เตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ใน ลักษณะเดียวกันกับการเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์สำหรับการทดสอบความว่องไวของเซ็นเซอร์

5.2 การเตรียมสารละลายไอออนเงินและไอออนรบกวนอื่นๆ

เตรียมสารละลายไอออนเงินและไอออนรบกวนอื่นๆในน้ำปราศจากไอออนที่ความเข้มข้น 1.00 x 10⁻² M ในลักษณะเดียวกันกับการเตรียมสารละลายไอออนโลหะสำหรับการทดสอบความ ว่องไวของเซ็นเซอร์

5.3 การทดสอบ

นำสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ที่ความเข้มข้น 10.0 µM ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ไปวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์จากการเติมด้วยสารละลายไอออนเงิน ลงในสารละลายเซ็นเซอร์ เปรียบเทียบสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่เกิดจากการเติม ไอออนเงินกับไอออนรบกวนอื่นๆที่ความเข้มข้นหนึ่งเท่าและสิบเท่าของไอออนเงินลงในสารละลาย เซ็นเซอร์ โดยค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบแสดงดังตารางที่ 1

6. การหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ MC4 (quantum yield)

สารมาตรฐานสำหรับการหาค่าผลิตผลควอนตัมของสารประกอบประเภท [5]helicene มี สองชนิด คือ anthracene และ 9,10-diphenylanthracene

จากความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น (λ_{ex} = 337 nm) เพื่อให้เกิดการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ที่ความยาวคลื่น 545 nm พบว่ามีความใกล้เคียงกับ ความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น 9,10-diphenylanthracene ให้เกิดการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ดังนั้นเซ็นเซอร์ชนิดนี้จึงใช้ 9,10-diphenylanthracene เป็นสารมาตรฐานสำหรับในการหาค่า ผลิตผลควอนตัม

6.1 การเตรียมสารละลายสารมาตรฐาน 9,10-diphenylanthracene

เครื่อง fluorescent spectrometer: Perkin Elmer Luminescence spectrometer LS 55 สามารถวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ได้ในช่วง 0-1000 a.u. ดังนั้นจึงต้องเตรียม สารละลายสารมาตรฐาน 9,10-diphenylanthracene ในสารละลาย cyclohexane ในระดับความ เข้มข้นที่ความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์อยู่ในช่วงการทำงานของเครื่อง fluorescent spectrometer

6.2 การวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลื่นแสงของสารมาตรฐาน 9,10-diphenylanthracene

วัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เริ่มต้นของสารละลายสารมาตรฐานที่เตรียมได้ เมื่อสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์อยู่ในช่วงการทำงานของเครื่อง fluorescent spectrometer แล้ว จะนำสารละลายนั้นไปวัดค่าการดูดกลืนแสงโดยใช้เครื่อง UV-visible spectrometer หลังจากนั้นจะทำการเจือจางสารละลายนั้นแล้ววัดให้ค่าการดูดกลืนแสงลดลงใน ระดับหนึ่ง และนำสารละลายนั้นไปวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์อีกครั้ง ทำการทดลอง เช่นนี้อีกสามครั้งโดยให้ระยะห่างของค่าการดูดกลืนแสงในครั้งถัดไปลดลงในระดับใกล้เคียงกับ ระยะห่างของการวัดค่าในสองครั้งแรก โดยค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบแสดงดังตารางที่ 2

λ_{ex} (nm)	Silt width (nm)	Scan speed (nm/min)	Range (nm)
373	2.5	100	400-660

ตารางที่ 2 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการวัดฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับการหาค่าผลิตผล ควอนตัมของเซ็นเซอร์ MC4

6.3 การเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ MC4

เตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ใน ระดับความเข้มข้นที่ค่าการดูดกลืนแสงอยู่ในช่วงของค่าการดูดกลืนแสงของสารมาตรฐาน (6.2) และมี ความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์อยู่ในช่วงการทำงานของเครื่อง fluorescent spectrometer

6.4 การวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลืนแสงของเซ็นเซอร์ MC4

การหาค่าผลิตผลควอนตัม (quantum yield; Φ_f) ของเซ็นเซอร์หาได้โดยการกระตุ้นการคาย แสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ที่ความยาวคลื่นเดียวกับความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น 9,10-diphenylanthracene คือที่ความยาวคลื่น 373 nm โดยแบ่งการหาค่าผลิตผลควอนตัมของ เซ็นเซอร์ออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

- การหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ในสารละลายที่ไม่มีไอออนอยู่
- การหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ในสารละลายที่มีไอออนอยู่

6.4.1 การวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลืนแสงของเซ็นเซอร์
MC4 ในสารละลายที่ไม่มีไอออนเงิน

วัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลืนแสงเริ่มต้นของสารละลาย เซ็นเซอร์ หลังจากนั้นทำการเจือจางสารละลายเพื่อทำการวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ และค่าการดูดกลืนแสงอีกสี่ครั้ง ในทำนองเดียวกันกับการทดสอบสารละลายสารมาตรฐาน (6.2) โดย ช่วงของค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายเซ็นเซอร์อยู่ในช่วงของค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย มาตรฐาน และค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบแสดงดังตารางที่ 2

6.4.2 การวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลืนแสงของเซ็นเซอร์ MC4 ในสารละลายที่มีไอออนเงิน

เซ็นเซอร์ MC4 มีระบบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system

วัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เริ่มต้นของสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 และเติม สารละลายไอออนเงินในปริมาตรที่ทำให้ค่าความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เพิ่มขึ้น 60% ของความเข้มของสัญญาณเริ่มต้น แล้วนำสารละลายนั้นไปวัดค่าการดูดกลืนแสง หลังจากนั้น ทำการเจือจางสารละลายเพื่อทำการวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์และค่าการดูดกลืนแสง อีกสี่ครั้งในทำนองเดียวกันกับการทดสอบสารละลายสารมาตรฐาน (6.2) โดยช่วงของค่าการดูดกลืน แสงของสารละลายเซ็นเซอร์อยู่ในช่วงของค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายมาตรฐาน และ ค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบแสดงดังตารางที่ 2

การหาอัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน (Job's plot)

อัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน ศึกษาด้วย เทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี โดยความเข้มข้นของไอออนที่ใช้ต้องสูงกว่าความเข้มข้นของ เซ็นเซอร์ 100 เท่า

การหาอัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน เป็นการวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์กับไอออนเงินที่มีอัตราส่วน โมลแตกต่างกัน โดยการเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ที่ความเข้มข้นต่างๆ ดังตารางที่ 3 แล้วนำไปวัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (I₀) หลังจากนั้นเติมสารละลายไอออนเงินในปริมาณต่างๆ แล้วนำไปวัดสัญญาณการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์อีกครั้ง ได้ค่าความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์หลังการเติมไอออนเงิน (I_F) จากนั้นสร้างกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลคูณของ (I_F-I₀) กับเศษส่วนโมลของเซ็นเซอร์ (X_i) ที่ความยาวคลื่นที่แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์สูงสุดในแนวแกน y และเศษส่วนโมลของ เซ็นเซอร์ในแนวแกน x เพื่อหาอัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับ ไอออนเงิน โดยในการทดลองนี้ใช้เซ็นเซอร์ MC4 ความเข้มข้น 1.47 x 10⁻⁴ M และไอออนเงิน ความเข้มข้น 1.00 x 10⁻² M

ขวดที่	ปริมาตรเซ็นเซอร์	ปริมาตรไอออนเงิน	เศษส่วนโมล
	(mL)	(µL)	ของเซ็นเซอร์ (X _i)
0	0	14.70	0
1	0.1	13.23	0.1
2	0.2	11.76	0.2
3	0.3	10.29	0.3
4	0.4	8.82	0.4
5	0.5	7.35	0.5
6	0.6	5.88	0.6
7	0.7	4.41	0.7
8	0.8	2.94	0.8
9	0.9	1.47	0.9
10	1.0	0	1.0

ตารางที่ 3 แสดงการหาอัตราส่วนการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนของเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน

8. การหาค่าคงที่สมดุลของการจับไอออน (K_{assoc})

การยืนยันผลการหาอัตราส่วนการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ **MC4** กับ ไอออนเงินสามารถทำได้โดยการหาค่าคงที่สมดุลของการเกิดไอออนเชิงซ้อน (association constant, *K_{assoc}*) ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธี Benesi-Hildebrand plot

การคำนวณหาค่าคงที่การจับของไอออนตามวิธี Benesi-Hildebrand plot มีสมการเป็น ดังนี้

$$K = \frac{1}{\text{slope x} (A_0 - A)} \tag{1}$$

โดย slope แทนค่าความชั้นที่ได้จากการพล็อตกราฟระหว่าง 1/[Ag] และ 1/(A₀-A)

และ A แทนความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์

การศึกษาการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงินด้วยการสร้าง แบบจำลองโมเลกุลทางคอมพิวเตอร์ (computational molecular modeling)

การศึกษาลักษณะการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน สามารถวิเคราะห์ได้จากโครงสร้างโมเลกุลที่เหมาะสม (optimize structure) ของเซ็นเซอร์ซึ่งถูก สร้างโดยแบบจำลองโมเลกุลทางคอมพิวเตอร์ตามวิธี Density Functional Theory (DFT) โดย แบบจำลองโมเลกุลของเซ็นเซอร์ทั้งสภาวะก่อนและหลังการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนกับไอออนเงินจะ ถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Gaussian 09 โดยใช้ทฤษฎี DFT-B3LYP [27] เบซิสเซต 6-311G** สำหรับธาตุกลุ่มหลัก และ LanL2DZ สำหรับไอออนเงิน [28] จากนั้นรายงานผลการวิเคราะห์ โครงสร้างโมเลกุลที่เหมาะสมของเซ็นเซอร์ MC4 และสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน (MC4–Ag⁺ complex) ด้วยรูปภาพจากโปรแกรม Visual Molecular Dynamics (VMD) [29]

10. การหาความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของเซ็นเซอร์ MC4 (reversibility)

การทดสอบความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของเซ็นเซอร์ MC4 หาได้โดยการเติมสารที่ สามารถแย่งจับกับไอออนเงิน โดยเมื่อเติมสารนั้นๆปริมาณหนึ่งแล้วทำให้ความเข้มสัญญาณของ การคายแสงฟลูออเรสเซนต์เท่ากับหรือใกล้เคียงกับความเข้มที่ได้จากการคายแสงของเซ็นเซอร์ใน ขณะที่ไม่มีไอออนเงิน

งานวิจัยนี้ได้ใช้สารชนิดต่างๆในการทดสอบความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของ เซ็นเซอร์ ได้แก่ hydrazine hydrate ethylenediamine (EDA) ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) tetraethyl ammonium iodide (TEAI) และ triethylamine (Et₃N) โดยเริ่มจากการ วัดสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** ที่ความเข้มข้น 3.2 × 10⁻⁵ M ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v แล้วทำการเติมไอออนเงินใน ปริมาณที่ทำให้สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์เปลี่ยนแปลงน้อยมาก ที่สุด หลังจากนั้นจะทำการเติมสารดังกล่าวและสังเกตการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ ถ้าการเติมสารดังกล่าวแล้วทำให้ความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ กลับมาเท่ากับความเข้มของสัญญาณ ในขณะที่ไม่มีไอออน จะทำการทดลองซ้ำโดยการเติมไอออนเงิน และสารดังกล่าวจนกระทั่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ แต่ถ้าเมื่อ เติมสารดังกล่าวแล้วไม่ทำให้ความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ แต่ถ้าเมื่อ การทดสอบความสามารถในการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) และ ความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงินในเซลล์สิ่งมีชีวิต

เซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้นี้จะถูกนำมาศึกษาสมบัติการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ เพื่อตรวจวัด ไอออนเงินในเซลล์สิ่งมีชีวิต และศึกษาช่วงความเข้มข้นที่เซ็นเซอร์สามารถทำงานได้ (working range) โดยการศึกษานี้ได้รับความอนุเคราะห์จากภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร

การศึกษาความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 เป็นการศึกษาการ เปลี่ยนแปลงของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ซึ่งอยู่ภายในเซลล์สิ่งมีชีวิต ทั้งใน สภาวะที่ไม่มีไอออนเงินและสภาวะที่มีการเติมไอออนเงินที่ความเข้มข้นต่างๆ โดยการเตรียม การศึกษาจะเริ่มจากการทำการละลายเซ็นเซอร์ MC4 ด้วย DMSO (dimethyl sulfoxide) เพื่อใช้ เตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ที่ความเข้มข้น 50 μM ในตัวทำละลายบัฟเฟอร์ DMSO:PBS (1:9 v/v) นอกจากนี้ ทำการเพาะเลี้ยงเซลล์มะเร็งตับ (HepG2) ซึ่งภายหลังเซลล์มะเร็งนี้จะถูกบ่มใน ตัวทำละลายบัฟเฟอร์ 10% PBS ที่มีตัวกลางเป็น DMEM (Dulbecco's Modified Eagle Medium) เป็นเวลา 48 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำเซลล์มะเร็งที่ได้บ่มในสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 (50 μM) เป็น เวลา 30 นาที เมื่อครบกำหนดเวลาจึงทำการล้างเซลล์ด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ PBS เป็นจำนวน 2 ครั้ง แล้วจึงนำเซลล์มาบ่มร่วมกับ Ag(NO₃) ที่ความเข้มข้น 0 และ 50 μM เป็นเวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นทำการบันทึกภาพการคายแสงฟลูออเรสเซนต์

12. การทดสอบความสามารถในการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent properties) และ ความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงินในระบบการไหล

ระบบการไหล (Flow Injection Analysis) เป็นระบบที่สามารถพัฒนาความสามารถในการ วิเคราะห์สารตัวอย่างให้มีความรวดเร็วในการวิเคราะห์ โดยสารละลายตัวอย่างหนึ่งชนิดสามารถ ตรวจวัดได้สำเร็จภายในเวลา 1 นาที ซึ่งในงานวิจัยนี้มีหลักการในการวิเคราะห์คือการฉีด (inject) สารละลายไอออน (sample) เข้าสู่ระบบสารละลายเซ็นเซอร์ (reagent) ที่มีการไหลตลอดเวลา หลังจากนั้นสารละลายจะไหลเข้าสู่ระบบตรวจวัดสัญญาณ (detector) ที่จะวัดการเปลี่ยนแปลงของ สัญญาณที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง แผนผังของระบบการเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆสำหรับการวิเคราะห์ ด้วยระบบการไหลเป็นดังนี้

รูปที่ 38 แสดงแผนผังของระบบการเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆสำหรับการวิเคราะห์ด้วยระบบการไหล

เซ็นเซอร์ MC4 จะถูกนำมาศึกษาสมบัติการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์ เพื่อตรวจวัดไอออนเงิน ในระบบการไหล และศึกษาช่วงความเข้มข้นที่เซ็นเซอร์สามารถทำงานได้ (working range) โดยการ ทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์การตรวจวัดไอออนเงินที่ความเข้มข้นต่างๆของเซ็นเซอร์ MC4 ด้วยระบบการไหลทั้งในระบบตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v โดยมีสารละลายตัวพา (carrier) เป็น EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

เมื่อทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับใช้ในการตรวจวิเคราะห์ไอออนเงิน เรียบร้อยแล้ว จึงได้มีการนำเซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้มาพิสูจน์เอกลักษณ์และยืนยันโครงสร้างด้วย เทคนิค ¹H-NMR ¹³C-NMR และ High Resolution Mass Spectrometry จากนั้นจึงทดสอบสมบัติ การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี (fluorescent spectroscopy) รวมถึงทดสอบประสิทธิภาพการดักจับไอออนเงินของเซ็นเซอร์ในสารละลายอินทรีย์และสารละลาย อินทรีย์ที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบต่อไป ซึ่งมีผลการทดลองแสดงดังต่อไปนี้

1. ผลการสังเคราะห์

1.1 การสังเคราะห์สารประกอบ 2-[4-(2-aminoethylthio)butylthio]ethanamine (C4)

ผู้วิจัยสังเคราะห์สารประกอบ **C4** โดยใช้ปฏิกิริยา S_N2 nucleophilic substitution ระหว่าง 1,4-dibromobutane กับ cysteamine hydrochloride ในตัวทำละลาย MeOH โดยมี sodium methoxide เป็นเบส ตามวิธีการทดลองที่ได้รายงานในบทที่ 3

จากการศึกษาโครงสร้างทางเคมีของสารประกอบ C4 จึงนำสารประกอบ C4 ที่สังเคราะห์ได้

นำมายืนยันโครงสร้างโดยวิธีทางสเปกโทรสโกปีดังนี้

¹H-NMR (CDCl₃, 300 MHz) δ (ppm): 2.87 (t, J = 6.3 Hz, 4H-4), 2.60 (t, J = 6.0 Hz, 4H-3), 2.52 (t, J = 2.4 Hz, 4H-2), 1.70 (q, J = 3.6 Hz, 4H-1) (ਤ੍ਰਾਂਚੀਂ 40); ¹³C NMR (CDCl₃, 75 MHz) δ (ppm): 44.36 (2CH₂-4), 39.22 (2CH₂-2), 35.10 (2CH₂-3), 32.53 (2CH₂-1) (ਤ੍ਰਾਂਚੀਂ 41)

รูปที่ 41 แสดง ¹³C NMR ของสารประกอบ **C4**

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างทางเคมีของสารประกอบ C4 (รูปที่ 39) ที่มีลักษณะโครงสร้างที่มี ความเป็นสมมาตร มีความสอดคล้องกับผลสเปกตรัม ¹H-NMR (รูปที่ 40) ซึ่งแสดงให้เห็นสัญญาณ ของโปรตอน 4 กลุ่มที่มีความแตกต่างทางสนามแม่เหล็กของคาร์บอนทั้งหมด 4 ชนิด ดังนี้ สัญญาณ ลักษณะ quinted ที่ตำแหน่ง δ 1.70 ppm เกิดจากเมทิลินโปรตอนตำแหน่งที่ 1 (H-1) ซึ่งมีค่าพื้นที่ ใต้กราฟเป็น 4 (4H) โดยเมทิลีนโปรตอนกลุ่มนี้แสดงสัญญาณบริเวณที่มีสนามแม่เหล็กสูงที่สุด (upfield) เนื่องจากเป็นโปรตอนตำแหน่งที่อยู่ห่างจากหมู่ดึงอิเล็กตรอน ต่อมาเป็นสัญญาณที่ตำแหน่ง δ 2.52 ppm มีลักษณะเป็น triplet และมีค่าพื้นที่ได้กราฟเป็น 4 (4H) ซึ่งแสดงว่าโปรตอนกลุ่มนี้เป็น เมทิลีนโปรตอนที่ใกล้กับอะตอมของซัลเฟอร์ที่มีค่า electronegativity (EN) สูงกว่าอะตอมของ คาร์บอนจึงทำให้โปรตอนในกลุ่มนี้ปรากฏสัญญาณในบริเวณที่มีสนามแม่เหล็กอ่อนลง (downfield) กว่าโปรตอนในดำแหน่งแรก (H-1) ถัดมาที่ตำแหน่ง δ 2.60 ppm มีลักษณะสัญญาณเป็น triplet มี พื้นที่ได้กราฟเป็น 4 (4H) และอยู่ใกล้อะตอมของในโตรเจนมากกว่าโปรตอนในตำแหน่งที่ 2 (H-2) ซึ่ง อะตอมของไนโตรเจนมีค่า EN สูงกว่าอะตอมของซัลเฟอร์จึงทำให้เมทิลีนโปรตอนในตำแหน่งที่ 2 (H-2) ซึ่ง อะตอมของไนโตรเจนมีค่า EN สูงกว่าอะตอมของซัลเฟอร์จึงทำให้เมทิลีนโปรตอนในตำแหน่งที่ 4 (4H) และ อยู่ใกล้อะตอมของไนโตรเจนมากที่สุด ทำให้โปรตอนกลุ่มนี้ปรากฏสัญญาณบริเวณที่มีสนามแม่เหล็ก ต่ำที่สุด (downfield) โดยกลไกของปฏิกิริยาสามารถเสนอได้ดังรูปที่ 42

รูปที่ 42 แสดงกลไกการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบ C4

1.2 การสังเคราะห์เซ็นเซอร์ MC4

รูปที่ 43 แสดงโครงสร้างทางเคมีของ MC4

ผู้วิจัยสังเคราะห์เซ็นเซอร์ MC4 ผ่านปฏิกิริยา imidation ระหว่าง [5]helicene anhydride กับสารประกอบ C4 หรือ 2-[4-(2-aminoethylthio)butylthio]ethanamine ในตัวทำละลาย dimethylformamide และมี potassium carbonate เป็นเบส ตามวิธีการทดลองที่ได้รายงานใน บทที่ 3

จากการศึกษาโครงสร้างทางเคมีของสารประกอบ MC4 จึงนำสารประกอบ MC4 ที่ สังเคราะห์ได้นำมายืนยันโครงสร้างโดยวิธีทางสเปกโทรสโกปีดังนี้

¹H-NMR (DMSO, 300 MHz) δ (ppm): 6.94 (dd, *J* = 8.4 Hz, 4H-11), 6.80 (d, 4H-8), 6.35 (dd, *J* = 6.3 Hz, 4H-7), 3.84 (t, *J* = 5.1 Hz, 4H-17), 3.64 (t, *J* = 6.9 Hz, 4H-6), 2.71 (t, *J* = 9.6 Hz, 8H-2, 4H-5), 2.51 (t, *J* = 5.7 Hz, 4H-4), 2.27 (br-s, 4H-1), 1.58 (q, 4H-3) (รูปที่ 44); ¹³C NMR (DMSO, 75 MHz) δ (ppm): 167.86 (4C-16), 157.41 (4C-15), 140.70 (4C-14), 137.38 (4C-13), 137.01 (4C-12), 130.75 (4CH-11), 124.43 (4C-10), 124.29 (4C-9), 114.10 (4CH-8), 113.02 (4CH-7), 36.49 (2CH₂-6), 31.58 (2CH₂-4), 30.09 (2CH₂-3), 28.89 (2CH₂-5), 28.08 (4CH₂-2), 23.78 (2CH₂-1, 2CH₂-17) (รูปที่ 45-46); HRMS (ESI) จากการคำนวณ C₅₆H₄₈NaN₂O₈S₂⁺ [M+Na]⁺ 963.2744 m/z, จากการทดสอบ 963.2742 m/z (รูปที่ 47)

รูปที่ 47 แสดงสเปกตรัม HR-ESI MS ของเซ็นเซอร์ MC4

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างทางเคมีของสารประกอบ MC4 (รูปที่ 43) ที่มีลักษณะโครงสร้าง ที่สมมาตร สอดคล้องกับผลสเปกตรัม ¹H-NMR (รูปที่ 44) ซึ่งแสดงให้เห็นสัญญาณของโปรตอน 9 กลุ่มที่มีความแตกต่างทางสนามแม่เหล็กของคาร์บอนทั้งหมด 9 ชนิด ได้แก่ สัญญาณลักษณะ quinted ที่ตำแหน่ง δ 1.60 ppm เกิดจากเมทิลีนโปรตอนตำแหน่งที่ 3 (H-3) ซึ่งเมทิลีนโปรตอน กลุ่มนี้แสดงสัญญาณบริเวณที่มีสนามแม่เหล็กสูงที่สุด (upfield) เนื่องจากเป็นโปรตอนตำแหน่งที่อยู่ ห่างจากหมู่ดึงอิเล็กตรอนและเป็นเมทิลีนคาร์บอนที่ถูกล้อมรอบด้วยหมู่เมทิลีนคาร์บอน 2 หมู่ ต่อมา โปรตอนตำแหน่งที่ 1 (H-1) ปรากฏสัญญาณที่ตำแหน่ง $oldsymbol{\delta}$ 2.00 ppm มีลักษณะเป็น broad singlet เนื่องจากผลของอิทธิพลสนามอิเล็กตรอนภายในวงอะโรมาติกภายในระบบ helicene ถัดมาเป็น สัญญาณที่ δ 2.45 ppm ซึ่งมีลักษณะเป็น triplet ของโปรตอนในตำแหน่งที่ 4 (H-4) ที่อยู่ใกล้กับ อะตอมของซัลเฟอร์ที่มีค่า electronegativity (EN) สูงกว่าอะตอมของคาร์บอน จึงทำให้สัญญาณที่ ได้ปรากฏที่ chemical shift ที่สูงขึ้น จากนั้นที่ตำแหน่ง $oldsymbol{\delta}$ 2.60 ppm แสดงสัญญาณเป็นแบบ triplet ของโปรตอนในตำแหน่งที่ 2 และ 5 (H-2 และ H-5) ตำแหน่งถัดมาที่ δ 3.50 ppm เป็น สัญญาณของโปรตอนของคาร์บอนตำแหน่งที่ 6 (H-6) ซึ่งมีหมู่แทนที่เป็น imide ที่เป็นหมู่ดึง อิเล็กตรอนที่มีค่า EN สูงกว่าอะตอมของซัลเฟอร์ ทำให้สัญญาณปรากฎที่ตำแหน่ง downfield มาก ยิ่งขึ้น ต่อมาเป็นสัญญาณของโปรตอนที่ตำแหน่งที่ 17 (H-17) บริเวณ $oldsymbol{\delta}$ 3.65 ppm ที่ได้รับอิทธิพล จากการบิดภายในวงอะโรมาติก helicene ทำให้สัญญาณที่ได้มีความ broad นอกจากนี้อิทธิพล สนามแม่เหล็กและอิเล็กตรอน (electron shield) จากระบบอะโรมาติกจึงส่งผลให้โปรตอนที่ ตำแหน่งนี้มีความ downfield มากกว่าเมทิลีนโปรตอนตำแหน่งอื่นๆอีกด้วย ถัดมาโปรตอนภายใน ระบบอะโรมาติกตำแหน่งที่ 7 (H-7) แสดงสัญญาณเป็น doublet of doublet ที่บริเวณ $oldsymbol{\delta}$ 6.15 ppm เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากโปรตอนตำแหน่งที่ 8 และ 11 รวมถึงโปรตอนตำแหน่งนี้ได้รับ อิทธิพลมาจากหมู่แทนที่ไฮดรอกซี (-OH) ซึ่งเป็นหมู่ให้อิเล็กตรอนกับคาร์บอนตำแหน่ง ortho และ para บนวงอะโรมาติก จึงทำให้ปรากฏสัญญาณที่ chemical shift ต่ำกว่าโปรตอนตำแหน่งที่ 11 (H-11) จากนั้นสัญญาณบริเวณ δ 6.50 ppm มีลักษณะเป็นแบบ doublet ของโปรตอนภายใน ระบบอะโรมาติกตำแหน่งที่ 8 (H-8) ที่ได้รับอิทธิพลมาจากโปรตอนตำแหน่งที่ 7 และที่บริเวณ $oldsymbol{\delta}$ 6.72 ppm แสดงสัญญาณของโปรตอนภายในระบบอะโรมาติกตำแหน่งที่ 11 (H-11) โดยมีสัญญาณ เป็นแบบ doublet of doublet เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากโปรตอนตำแหน่งที่ 7 และ 8 นอกจากนี้ 13 C-NMR ยังแสดงสัญญาณของหมู่คาร์บอนิลในหมู่แทนที่ imide ที่ $oldsymbol{\delta}$ 169.86 ppm (รูปที่ 45-46) และสามารถยืนยันโครงสร้างจากเทคนิค HR-ESI MS ได้เท่ากับ 963.2742 m/z (รูปที่ 47) (จากการคำนวณ C₅₆H₄₈NaN₂O₈S₂⁺ [M+Na]⁺ เท่ากับ 963.2744 m/z) โดยกลไกของ ปฏิกิริยาสามารถเสนอได้ดังรูปที่ 48

รูปที่ 48 แสดงกลไกการเกิดปฏิกิริยาของเซ็นเซอร์ MC4

ผลการทดสอบความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ และความสามารถในการดักจับ ไอออนเงินและไอออนรบกวนอื่นๆ

เมื่อทำการสังเคราะห์และยืนยันโครงสร้างของเซ็นเซอร์ MC4 ได้แล้ว จึงนำเซ็นเซอร์ที่ สังเคราะห์ได้มาทดสอบความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ และความสามารถในการดักจับ ไอออนเงินด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี เพื่อศึกษาความว่องไวในการวิเคราะห์ (sensitivity) และความจำเพาะเจาะจงในการดักจับของเซ็นเซอร์ต่อไอออนเงิน (selectivity) ทั้งใน สภาวะที่มีและไม่มีไอออนรบกวนอื่นๆอยู่ด้วย (competitive) รวมทั้งศึกษาอัตราส่วนการเกิด สารประกอบเชิงซ้อนด้วยวิธีของ Job (Job's plot) การคำนวณค่าคงที่สมดุลต่อการจับไอออนเงิน (association constant; K_{assoc}) การหาค่าประสิทธิภาพเชิงควอนตัมทางฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent quantum yield; Φ_f) การศึกษาโครงสร้างของโมเลกุลก่อนและหลังการเกิดอันตร กิริยากับไอออนเงิน (molecular modeling) ประสิทธิภาพการตรวจวัดไอออนเงินในเซลล์สิ่งมีชีวิต และความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงินในระบบการไหล (Flow Injection Analysis)

โดยนำเซ็นเซอร์ **MC4** ที่สังเคราะห์ได้มาศึกษาความสามารถในการดักจับไอออนเงินและ ไอออนรบกวนอื่นๆในเปอร์เซ็นต์น้ำต่างๆในตัวทำละลาย EtOH เนื่องจากตัวทำละลาย EtOH เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม (environmental friendly; green) โดยกราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของ สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **MC4** แสดงดังรูปที่ 49 และ 50

รูปที่ 49 แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 550 nm) ของ เซ็นเซอร์ **MC4** (10.0 μM) ในตัวทำละลาย EtOH ในสภาวะที่มีเปอร์เซ็นต์น้ำแตกต่างกัน

จากกราฟที่ได้จากการ normalized fluorescent intensity ของสัญญาณการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ที่ 550 nm ของเซ็นเซอร์ MC4 (10.0 μ M) ในตัวทำละลาย EtOH ในสภาวะที่มี เปอร์เซ็นต์น้ำแตกต่างกัน พบว่าการเปลี่ยนแปลงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ก่อนและหลัง การเติมไอออนเงินเกลือเปอร์คลอเรตในสารละลายเซ็นเซอร์ที่ความเข้มข้น 10.0 μ M เป็นแบบ "OFF-ON" ในสภาวะที่มีเปอร์เซ็นต์น้ำเป็น 30% – 60% ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกทำการตรวจวัด fluorescent emission ของเซ็นเซอร์ MC4 ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ซึ่ง มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ดีที่สุดใน ตัวทำละลายผสมที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบมากที่สุด และติดตามผล emission spectra ของเซ็นเซอร์ โดยกำหนดค่าความยาวคลื่นกระตุ้น (excitation wavelength; λ_{ex}) เท่ากับ 337 nm อีกทั้งเตรียม สารละลายไอออนเงิน ไอออนโลหะอัลคาไลน์ ไอออนโลหะอัลคาไลน์เอิร์ท และไอออนโลหะ ทรานซิชันชนิดต่างๆ โดยการนำเกลือเปอร์คลอเรต (perchlorate salt) ของโลหะแต่ละชนิดละลาย ด้วยน้ำปราศจากไอออน (deionized water)

2.1 ผลการทดสอบความสามารถในการดูดกลืนแสงอัลตราไวโอเลตและการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ในสภาวะที่มีการเติมไอออนเงิน

ผลการทดสอบการดูดกลื่นแสงอัลตราไวโอเลตด้วยเทคนิค UV-visible spectrometry และ การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ด้วยเทคนิค fluorescent spectroscopy ของเซ็นเซอร์ **MC4** หลังมีการ เติมไอออนเงินในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v แสดงผลดังรูปที่ 51

รูปที่ 51 แสดงสเปกตรัมการดูดกลืนแสง UV-visible (absorption) และการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (emission) ของเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ในสภาวะเมื่อมี การเติมไอออนเงิน

จากผลการทดลองพบว่าเซ็นเซอร์มีการดูดกลืนแสงช่วง UV-visible สูงที่สุดที่ความยาวคลื่น 337 nm และค่าความยาวคลื่นที่มีการคายแสงฟลูออเรสเซนต์สูงที่สุดเท่ากับ 550 nm แสดงให้เห็น ว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มี Stokes shift ที่กว้างถึง 213 nm โดยข้อดีของ Stokes shift กว้างเช่นนี้คือ หลีกเลี่ยงปัญหาการดูดกลืนพลังงานบางส่วนจากในช่วงความยาวคลื่นที่เซ็นเซอร์มีการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ออกมา (self-absorption) ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการคายแสงของเซ็นเซอร์ ลดลง รวมถึงเป็นการลดสัญญาณรบกวนจากแหล่งกำเนิดแสง (light source) อีกด้วย

2.2 ผลการทดสอบความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ใน สภาวะที่มีไอออนเงินในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v

ทำการศึกษาการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และติดตามผลสเปกตรัมของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ (emission spectra) เมื่อมีการเติมสารละลายไอออนเงินที่ความเข้มข้นต่างๆ โดยกำหนดค่าความยาวคลื่น กระตุ้น (excitation wavelength; λ_{ex}) เท่ากับ 337 nm ความเข้มข้นของเซ็นเซอร์เท่ากับ 10.0 μM โดยผลการทดสอบแสดงดังรูปที่ 52

รูปที่ 52 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 550 nm) ของเซ็นเซอร์ MC4 (10.0 μM) ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ก่อนและหลังการเติมไอออน เงินเกลือเปอร์คลอเรตที่ความเข้มข้นต่างๆ a: 0 μM b: 3.3 μM c: 10.0 μM d: 16.7 μM e: 23.3 μM f: 30.0 μM g: 43.3 μM h: 70.0 μM i: 176.7 μM

จากผลการทดลองพบว่า การดักจับไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 แสดงการคายสัญญาณ ฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v โดยในสภาวะที่ไม่ มีไอออนเงิน เซ็นเซอร์ MC4 จะเกิดการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เพียงเล็กน้อยในช่วงความยาวคลื่น 400-660 nm โดยค่าความยาวคลื่นสูงสุดของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{em}) เท่ากับ 550 nm แต่ เมื่อมีการเติมไอออนเงินเกลือเปอร์คลอเรตที่ความเข้มข้นต่างๆลงไปในสารละลายเซ็นเซอร์ ความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของ MC4 จะเพิ่มขึ้น โดยการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ของเซ็นเซอร์จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณของไอออนเงินที่ทำการเติมลงไปในสารละลาย ซึ่งค่า detection limit ของการตรวจวัดหาปริมาณไอออนเงินของเซ็นเซอร์ **MC4** มีค่าเท่ากับ 2.9 x10⁻⁷ M หรือ 32 ppb ซึ่งวิธีการหาค่า detection limit สามารถคำนวณได้จากสมการดังนี้

Detection limit =
$$\frac{3SD}{slope}$$
(2)

โดย SD คือ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ ก่อนเติมไอออนเงิน

และ slope คือ ค่าความชั้นของกราฟที่ได้จากการพลอตกราฟความสัมพันธ์สมการเส้นตรง ระหว่างค่าเฉลี่ยของความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์กับความเข้มข้นของ ไอออนเงิน

การคำนวณหาค่า detection limit ของการตรวจวัดหาปริมาณไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 เริ่มจากการพลอตกราฟความสัมพันธ์แบบเส้นตรงระหว่างค่าเฉลี่ยของความเข้มของการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent intensity) ในแกน y และค่าความเข้มข้นของไอออนเงินใน แกน x ตามตารางที่ 4 จะได้กราฟดังรูปที่ 53 จากนั้นนำมาคำนวณหาค่า detection limit ตาม สมการที่ 2 โดยใช้ข้อมูล ที่ได้จากการทดลอง ซึ่งแสดงดังนี้

[Ag⁺] (µM)	Fluorescent Intensity (a.u.)				
	1st	2nd	3rd	Avg.	SD
0.00	74.52	73.97	74.38	74.29	0.28
16.67	129.80	130.62	129.56	129.99	0.55
20.00	139.62	136.26	140.99	138.96	2.43
23.33	151.04	150.86	151.04	150.98	0.10
26.67	158.96	157.34	159.91	158.74	1.29
30.00	170.30	170.08	166.62	169.00	2.06

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลองสำหรับใช้ในการคำนวณค่า detection limit ของ เซ็นเซอร์ MC4

ดังนั้น ค่าความเข้มข้นต่ำสุดของการตรวจวัด (detection limit) ไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 เท่ากับ 32 ppb

นอกจากนี้ได้ทำการทำการศึกษาการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ในตัวทำละลาย ผสม EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v และติดตามผลสเปกตรัมของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ของเซ็นเซอร์ (emission spectra) เมื่อมีการเติมสารละลายไอออนเงินที่ความเข้มข้นต่างๆ ในสภาวะ เดียวกันกับการทดสอบในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v โดยผลการทดสอบแสดง ดังรูปที่ 54

รูปที่ 54 แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 500 nm) ของเซ็นเซอร์ MC4 (10.0 µM) ในตัวทำละลายผสม EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v ก่อนและหลังการเติม ไอออนเงินเกลือเปอร์คลอเรตที่ความเข้มข้นต่างๆ a: 10.0 µM b: 16.7 µM c: 96.7 µM d: 123.3 µM e: 156.7 µM

จากผลการทดลองพบว่า การดักจับไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 แสดงสัญญาณ ฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON ในตัวทำละลายผสม EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v (4mM) เช่นเดียวกันกับในระบบตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v โดยในสภาวะที่ไม่มี ไอออนเงิน เซ็นเซอร์ MC4 จะเกิดการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เพียงเล็กน้อยในช่วงความยาวคลื่น 400-660 nm โดยค่าความยาวคลื่นสูงสุดของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{em}) เท่ากับ 500 nm แต่ เมื่อมีการเติมไอออนเงินเกลือเปอร์คลอเรตที่ความเข้มข้นต่างๆลงไปในสารละลายเซ็นเซอร์ ความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของ MC4 จะเพิ่มขึ้น โดยการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ของเซ็นเซอร์จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณของไอออนเงินที่ทำการเติมลงไปในสารละลาย ซึ่งค่า detection limit ของการตรวจวัดหาปริมาณไอออนเงินของเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลาย บัฟเฟอร์ EtOH:Tris อัตราส่วน 2:3 v/v (4mM) มีค่าเท่ากับ 2.9 x10⁻⁷ M หรือ 32 ppb เช่นเดียวกัน

2.3 ผลการศึกษาช่วงความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นตรงของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ (Working range) ของเซ็นเซอร์ MC4 กับความเข้มข้นของไอออนเงิน

working range คือช่วงความสัมพันธ์ของค่าความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์กับความ เข้มข้นของไอออนเงินที่มีลักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งหาได้จากการพลอตกราฟระหว่างค่าเฉลี่ยของ ความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent intensity) ในแกน y และค่าความเข้มข้น ของไอออนเงินในแกน x ตามตารางที่ 5 จะได้กราฟดังรูปที่ 55

	[Ag ⁺] (µM)	Intensity	
	3.33	95.75	
	6.67	104.05	
	10.00	117.90	
	13.33	123.88	
	16.67	129.99	
	20.00	138.96	
X	23.33	150.98	
	26.67	158.74	
	30.00	169.00	

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลองสำหรับใช้ในการหาช่วงการวิเคราะห์ไอออนเงินของ เซ็นเซอร์ MC4 ที่มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง

รูปที่ 55 แสดงกราฟความสัมพันธ์แบบเส้นตรงระหว่างค่าเฉลี่ยของความเข้มของการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ที่ความยาวคลื่น (λ_{em}) 550 nm และค่าความเข้มข้นของไอออนเงินที่ เติมลงไปในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v

จากกราฟดังรูปที่ 55 พบว่าค่าความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์และความเข้มข้นของ ไอออนเงินมีความสัมพันธ์แบบเป็นเส้นตรงตลอดช่วงความเข้มข้น 3.33 µM ถึง 30.00 µM โดยมีค่า ความเป็นเส้นตรง (R²) เป็น 0.9945 ซึ่งมีค่าใกล้เคียง 1 มาก ดังนั้นเซ็นเซอร์ **MC4** สามารถใช้ในการ ตรวจวัดไอออนเงินในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ได้ตลอดช่วงความเข้มข้น ดังกล่าว

2.4 ผลการทดสอบสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในสภาวะที่มีไอออนเงินเปรียบเทียบกับ ไอออนรบกวนอื่นๆของเซ็นเซอร์ MC4

ผลการทดสอบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ในสภาวะที่มีไอออนเงินเปรียบเทียบกับไอออนรบกวนอื่นๆ ดังนี้ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ แสดงดังรูปที่ 56 และ 57

รูปที่ 56 แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 550 nm) ของ เซ็นเซอร์ **MC4** (10.0 μM) ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ในสภาวะที่มีไอออน โลหะของเกลือเปอร์คลอเรตชนิดต่างๆ ได้แก่ Ag⁺ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ (0.17 mM)

รูปที่ 57 แสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 550 nm) ของ เซ็นเซอร์ MC4 (10.0 μM) ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ในสภาวะที่มีไอออน โลหะของเกลือเปอร์คลอเรตชนิดต่างๆในปริมาณต่างกัน

จากกราฟในรูปที่ 57 ที่ได้จากการ normalized fluorescent intensity ของสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่ 550 nm เมื่อมีการกระตุ้นให้พลังงานไปกับเซ็นเซอร์ที่ความยาวคลื่น 337 nm เมื่อแกน y แทนค่า normalized fluorescent intensity และแกน x แทนความเข้มข้น ของไอออนชนิดต่างๆ แสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ MC4 มีความจำเพาะเจาะจงกับไอออนเงินมากที่สุด อีกทั้งผลการทดลองในรูปที่ 56 แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการเติมไอออนเงินลงในสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ทำให้สัญญาณฟลูออเรสเซนต์เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมีความเข้มของการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์เพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับไอออนอื่นๆที่เติมลงไปในสารละลาย ซึ่ง ได้แก่ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ ที่ ความเข้มข้นเดียวกันกับไอออนเงิน (0.17 mM) นอกจากนี้ผลการทดลองที่กล่าวมาข้างต้นยังมีความ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสีภายใต้แสง UV ของสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 ในสารละลายที่มี ไอออนชนิดต่างๆ ดังรูปที่ 58

รูปที่ 58 แสดงผลการเปลี่ยนแปลงสีภายใต้แสง UV ของสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** (10.0 µM) ใน ตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v เมื่อมีการเติมไอออนโลหะชนิดต่างๆ ดังนี้ Ag⁺ Hg²⁺ Cu²⁺ Zn²⁺ Cd²⁺ Pb²⁺ Al³⁺ Fe³⁺ Ni²⁺ Co²⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Li⁺ Mn²⁺ Na⁺ K⁺ และ Mg²⁺ (0.17 mM)

 $^{+}$ **Pb**²⁺ **Al**³⁺ **Fe**³⁺ ² **Ni**²⁺ **Co**²⁺ **Ba**²⁺ **Ca**²

จากผลการเปลี่ยนแปลงสีของสารละลายเซ็นเซอร์ภายใต้แสง UV พบว่ามีเพียงสารละลาย เซ็นเซอร์ที่เติมไอออนเงินลงไปมีการเรืองแสงสีเหลืองอย่างเห็นได้ชัดเท่านั้น ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ ว่าเซ็นเซอร์ **MC4** มีความจำเพาะเจาะจงต่อไอออนเงินในระบบตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v

ตามลำดับ

2.5 ผลการทดสอบสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในสภาวะที่มีไอออนเงินรวมกับ ไอออนรบกวนอื่นๆของเซ็นเซอร์ MC4 (competitive studies)

ผลการทดสอบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **MC4** ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ในสภาวะที่มีไอออนเงินรวมกับไอออนรบกวนอื่นๆ ได้แก่ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ ที่ความเข้มข้นหนึ่ง เท่า โดยผลการทดลองพิจารณาจากกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่า I_F/I₀ (แกน y) และไอออนโลหะ แต่ละชนิดที่เติมลงไปในสารละลายเซ็นเซอร์ **MC4** (แกน x) ซึ่งแสดงผลดังรูปที่ 59

เมื่อ I₀ แทนความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ก่อนเติมไอออน I_F แทนความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 หลังเติมไอออน

Li

ร**ูปที่ 59** แสดงผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} = 337 nm และ λ_{em} = 550 nm) ของเซ็นเซอร์ MC4 (10.0 μM) ในตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v ที่มีการเติมไอออนเงินเข้มข้น 10.0 μM ในสภาวะที่มีไอออนรบกวนชนิดต่างๆ ได้แก่ Al³⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Fe³⁺ Hg²⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ เป็น 1 เท่า (10.0 μM)

จากผลการทดลองดังรูปที่ 59 พบว่าค่า normalized fluorescent intensity เมื่อเติม ไอออนเงินลง่ไปสารละลายเซ็นเซอร์ MC4 (10.0 μM) มีค่าเท่ากับ 2.00 และเมื่อเติมไอออนรบกวน ชนิดต่างๆที่ความเข้มข้น 1 เท่า (10.0 μM) ลงในสารละลายที่มีเซ็นเซอร์และไอออนเงิน พบว่ามีการ รบกวนจากไอออนปรอทและไอออนอะลูมิเนียมเล็กน้อย ส่วนไอออนอื่นๆที่เติมลงไปในสารละลายไม่ ส่งผลรบกวนต่อผลการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 เนื่องจากค่า I_F/I₀ มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วง 1.71-2.06 แสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ MC4 ยังคงมีประสิทธิภาพในการดักจับ ไอออนเงินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และสามารถแสดงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON ได้เช่นเดิม ถึงแม้ว่าในระบบการวิเคราะห์จะมีไอออนรบกวนอื่นๆเจือปนอยู่ด้วยก็ตาม

2.6 ผลการหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ MC4 (quantum yield)

ผลิตผลควอนตัมของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ เป็นอัตราส่วนระหว่างจำนวนโมเลกุลที่ให้ ฟลูออเรสเซนต์ต่อจำนวนโมเลกุลที่ถูกกระตุ้น ดังสมการ

$$\Phi = \frac{\text{No. of emitted photons}}{\text{No. of absorbed photons}} \qquad (3)$$

การหาค่าผลิตผลควอนตัมของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์จึงสามารถบอกถึงประสิทธิภาพใน การเรื่องแสงของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์นั้นๆ รวมถึงระบบการทำงานของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ โดยฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่มีประสิทธิภาพการเรื่องแสงที่ดีจะมีค่าผลิตผลควอนตัมใกล้เคียงหนึ่ง

การหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ จะสามารถหาได้โดยการเปรียบเทียบกับค่าผลิตผล ควอนตัมของสารมาตรฐาน โดยค่าความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น (λ_{ex}) ให้เกิดการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ (λ_{em}) ของเซ็นเซอร์ต้องมีความใกล้เคียงกันกับค่าความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้นให้ เกิดการคายแสงของสารมาตรฐาน สมการที่ใช้ในการคำนวณหาค่าผลิตผลควอนตัมของสาร เป็นดังนี้

RI คือ refractive index (**n**) แทนดัชนีการหักเหแสงของตัวทำละลายที่ใช้

จากความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น (λ_{ex} = 337 nm) เพื่อให้เกิดการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ที่ความยาวคลื่น 550 nm พบว่ามีความใกล้เคียงกับ ความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น 9,10-diphenylanthracene ให้เกิดการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ดังนั้นเซ็นเซอร์ชนิดนี้จึงใช้ 9,10-diphenylanthracene เป็นสารมาตรฐานสำหรับในการหาค่า ผลิตผลควอนตัม
การหาค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ชนิดนี้หาได้โดยการกระตุ้นการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ที่ความยาวคลื่นเดียวกับความยาวคลื่นที่ใช้ในการกระตุ้น 9,10-diphenylanthracene คือที่ความยาวคลื่น 373 nm จากการคำนวณพบว่าพบว่าค่าผลิตผล ควอนตัมของเซ็นเซอร์ MC4 ในขณะที่ไม่มีไอออนเงินเท่ากับ 0.011 และค่าผลิตผลควอนตัมของ เซ็นเซอร์ MC4 ในขณะที่มีไอออนเงินเท่ากับ 0.017 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มีการคายแสง ฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON system และกระบวนการ photo induced electron transfer (PET) ของเซ็นเซอร์ถูกยับยั้งไปเมื่อมีการจับกับไอออนเงินอีกด้วย

 2.7 ผลการหาอัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออน เงินด้วยวิธีของ Job (Job's Plot) และการหาค่าคงที่สมดุลของการเกิดไอออนเชิงซ้อน (association constant; K_{assoc})

เมื่อทำการศึกษาอัตราส่วนการจับกันระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงินด้วยวิธีของ Job ได้ผลการทดลองดังรูปที่ 60

เมื่อ

I₀ แทนความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ก่อนเติมไอออนเงิน Iғ แทนความเข้มของสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์หลังเติมไอออนเงิน

X แทนเศษส่วนโมล (mole fraction) ของเซ็นเซอร์

วิทยาลัยศิลา

รูปที่ 60 แสดงอัตราส่วนการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ MC4 กับไอออนเงิน

จากกราฟแสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ **MC4** เกิดสารประกอบเชิงซ้อนกับไอออนเงินในอัตราส่วน 1:1 ซึ่งหมายความว่าเซ็นเซอร์หนึ่งโมเลกุลสามารถจับกับไอออนเงินได้หนึ่งโมเลกุล จากนั้นจึงทำการ ยืนยันผลการหาอัตราส่วนการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ **MC4** กับไอออนเงินโดยการ หาค่าคงที่สมดุลของการเกิดไอออนเชิงซ้อน (association constant, K_{assoc}) คำนวณโดยใช้วิธี Benesi-Hildebrand plot พบว่าได้ K_{assoc} ของเซ็นเซอร์ **MC4** มีค่าเท่ากับ 1.81 x 10⁵ M⁻¹ ซึ่งแสดง ให้เห็นว่าการเกิดแรงกระทำระหว่างเซ็นเซอร์กับไอออนเงินในระบบตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v เป็นแบบ 1:1 ้สมการสำหรับการคำนวณหาค่าคงที่การจับของไอออนตามวิธี Benesi-Hildebrand plot เป็นดังนี้

โดย slope คือค่าความชั้นที่ได้จากการพล็อตกราฟระหว่าง 1/[Ag] และ 1/(I – I₀)

- I₀ คือความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 เริ่มต้น ขณะไม่มี
 ไอออนเงินในสารละลาย
- คือความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4 ขณะมีไอออนเงินที่ ความเข้มข้นต่างๆในสารละลาย
- I_{max} คือความเข้มของการคายแสงฟลูออเรสเซนต์สูงสุดของเซ็นเซอร์ MC4

การคำนวณหาค่าคงที่สมดุลของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนกระทำโดยพลอตกราฟค่า 1/[Ag⁺] ในแกน x และ 1/(I – I₀) ในแกน y โดยใช้ข้อมูลจากการทดลองตามตารางที่ 6 และคำนวณ ตามสมการที่ 5

[Ag ⁺] (μM)	Intensity (I)	1/[Ag ⁺] ⁿ , (×10 ⁴), (n=1)	1/(I-I ₀)
3.33	95.32	30.00	0.048
6.67	104.14	15.00	0.034
10.00	117.83	10.00	0.023
13.33	124.18	7.50	0.020
16.67	129.80	6.00	0.018

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลที่ได้จากการทดลองสำหรับใช้ในการหาค่าคงที่สมดุลของการเกิดสารประกอบ เชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์ **MC4** กับไอออนเงิน โดย I₀ = 74.50 a.u.

ดังนั้น อัตราส่วนของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนของเซ็นเซอร์ **MC4** ต่อการดักจับไอออนเงินเป็น แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (**MC4**:Ag⁺ = 1:1) และค่าคงที่สมดุลของการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน (*K_{assoc}*) เป็น 1.81 x 10⁵ M⁻¹ (n=1)

2.8 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเซ็นเซอร์ MC4 ในสภาวะก่อนและหลัง ดักจับไอออนเงินด้วยเทคนิคทาง molecular modeling

จากผลการศึกษาโครงสร้างของเซ็นเซอร์ MC4 ด้วยเทคนิค molecular modeling พบว่า ในตัวทำละลาย EtOH เซ็นเซอร์มีโครงสร้างเป็นเส้นตรง (planar) เมื่อไม่มีการจับกับไอออนเงิน (รูปที่ 62) รวมถึงมีพลังงานโมเลกุลของโครงสร้างที่เสถียรเป็น -3671.49 a.u. และในสภาวะที่มีไอออนเงิน ในสารละลายเซ็นเซอร์ อะตอมซัลเฟอร์ ไนโตรเจน และออกซิเจนของโมเลกุลเซ็นเซอร์ MC4 ถูก เหนี่ยวนำให้เข้าโคออดิเนต (coordinate) กับไอออนเงินด้วย electrostatic interaction ระหว่าง อะตอม จึงทำให้โครงสร้างของเซ็นเซอร์มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปร่างเส้นตรงเป็นรูปทรงงอ (V-shape) ด้วย electrostatic favorable เพื่อให้สามารถเกิดอันตรกิริยากับไอออนเงินได้ดีที่สุด (รูปที่ 63) เซ็นเซอร์ MC4 นี้จับกับไอออนเงินและเกิดการโคออดิเนต (coordinate) กับอะตอมของ ออกซิเจนของ [5]helicene และอะตอมของซัลเฟอร์ทั้งสองอะตอมของสารประกอบ C4 โดยมี ระยะห่างระหว่างอะตอมเท่ากับ 2.37, 2.60 และ 2.72 A ตามลำดับ ดังรูปที่ 63 รวมถึงพลังงาน โมเลกุลของโครงสร้าง MC4–Ag⁺ ที่เสถียรมีค่าเท่ากับ -3817.09 a.u. ซึ่งพลังงานโมเลกุลที่ลดลงเมื่อ เกิดการจับกับไอออนเงินเช่นนี้ ยืนยันได้ว่าเซ็นเซอร์กับไอออนเงินสามารถเกิด electrostatic interaction ได้เอง

ร**ูปที่ 62** แสดงลักษณะโครงสร้างของเซ็นเซอร์ MC4 ในสภาวะก่อนการดักจับไอออนเงินที่ได้จาก เทคนิค molecular modeling

รูปที่ 63 แสดงลักษณะโครงสร้างของเซ็นเซอร์ MC4 ในสภาวะหลังการดักจับไอออนเงินที่ได้จาก เทคนิค molecular modeling

2.9 ผลการหาความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของเซ็นเซอร์ MC4 (reversibility)

การทดสอบความสามารถในการนำกลับมาใช้ใหม่ของเซ็นเซอร์ MC4 ด้วยสารชนิดต่างๆ อาทิเช่น hydrazine hydrate EDA EDTA TEAI และ Et₃N ซึ่งมีความเป็น chelating agent ที่ดีใน การเกิดอันตรกิริยากับไอออนเงิน จากผลการทดลองพบว่าสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของ เซ็นเซอร์ชนิดนี้เมื่อมีการจับกับไอออนเงิน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของความเข้มของสัญญาณ ฟลูออเรสเซนต์เมื่อมีการเติมสารเหล่านั้นลงในสารละลาย จึงทำให้สรุปได้ว่าไม่สามารถนำเซ็นเซอร์ กลับมาใช้ใหม่ได้

2.10 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการตรวจวัดไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 ในเซลล์สิ่งมีชีวิต

ประสิทธิภาพการตรวจวัดไอออนเงินในเซลล์สิ่งมีชีวิตด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์ ศึกษาจาก การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ที่อยู่ภายในเซลล์มะเร็งตับ (hepatic cancer หรือ HepG2 cells) ในสภาวะที่มีและไม่มีไอออนเงิน ในตัวทำละลายผสม DMSO:PBS buffer อัตราส่วน 1:9 v/v ได้ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 64

รูปที่ 64 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของเซ็นเซอร์ **MC4** ต่อการดักจับไอออนเงินใน HepG2 cells ในสภาวะที่ไม่มีไอออนเงิน (บน) และในสภาวะที่มีไอออนเงินเข้มข้น 50 µM (ล่าง)

จากรูปจะเห็นว่าเซ็นเซอร์ MC4 จะแสดงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ต่ำในสภาวะที่ ไม่มีไอออนเงินในเซลล์ (บน) แต่เมื่อมีไอออนเงินภายในเซลล์ เซ็นเซอร์ MC4 แสดงสัญญาณการ คายแสงฟลูออเรสเซนต์สูงขึ้น โดยปรากฏการเรืองแสงสีเขียวอย่างเห็นได้ชัด (ล่าง) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เซ็นเซอร์ MC4 นี้สามารถแทรกผ่านผนังเซลล์ เพื่อเข้าไปอยู่ภายในเซลล์ และเกิดการดักจับ ไอออนเงินภายในเซลล์สิ่งมีชีวิตได้ โดยมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์เป็น แบบ OFF-ON เช่นเดียวกันกับในระบบสารละลาย

2.11 ผลการศึกษาความสามารถในการตรวจวัดไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 ในระบบการไหล

การทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์การตรวจวัดไอออนเงินที่ความเข้มข้นต่างๆด้วย เซ็นเซอร์ MC4 ด้วยระบบการไหลทั้งในระบบตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v โดยมีสารละลายตัวพา (carrier) เป็น EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v ตามลำดับ พบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้ไม่สามารถ วิเคราะห์ไอออนเงินด้วยระบบการไหลได้อย่างมีความถูกต้องและแม่นยำ (reproducibility) ซึ่งอาจ เป็นผลเนื่องมาจากข้อจำกัดของเซ็นเซอร์ที่มี quantum yield ต่ำ จึงจำเป็นต้องใช้สารละลาย เซ็นเซอร์ที่ความเข้มข้นสูง และทำให้จำเป็นต้องใช้สารละลายไอออนเงินที่ความเข้มข้นสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งการใช้สารละลายต่างๆที่ความเข้มข้นสูงจะทำให้วัสดุของระบบการไหลถูกทำลาย รวมทั้งไอออน เงินเกิดการตกตะกอนเป็นจุดดำภายในเครื่องมือ จึงส่งผลให้สัญญาณการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ที่ได้ ไม่สม่ำเสมอ รวมถึงทำให้ข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ไม่มีความถูกต้องและแม่นยำ (reproducibility)

กยาลัยดิจ

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ชนิดใหม่ที่สามารถตรวจจับ ไอออนเงินได้อย่างจำเพาะเจาะจงในตัวทำละลายผสมที่เป็น EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v โดยเซ็นเซอร์ชนิดนี้สังเคราะห์ผ่านกระบวนการสังเคราะห์เพียง ขั้นตอนเดียวผ่านปฏิกิริยาที่สำคัญคือ imidation โดยมี [5]helicene anhydride เป็นฟลูออโรฟอร์ และ 2-[4-(2-aminoethylthio)butylthio]ethanamine (**C4**) เป็นไอโอโนฟอร์ ที่มีอะตอมซัลเฟอร์ และไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ ซึ่งเซ็นเซอร์ **MC4** ที่สังเคราะห์ได้มีความสามารถในการดักจับ ไอออนเงินได้ดี และพบว่าเซ็นเซอร์ชนิดนี้มี Stokes shift กว้าง ซึ่งสามารถลดและหลีกเลี่ยงปัญหา การรบกวนการวิเคราะห์จากพลังงานและแหล่งกำเนิดแสง โดยลักษณะการทำงานของเซ็นเซอร์ **MC4** เป็นระบบ OFF-ON เมื่อมีการดักจับไอออนเงินที่ความยาวคลื่น (λ_{em}) 550 nm เมื่อให้พลังงาน กระตุ้นที่ความยาวคลื่น (λ_{ex}) 337 nm ซึ่งมีค่า detection limit สำหรับการตรวจวัดไอออนเงินใน ตัวทำละลายผสม EtOH:H₂O อัตราส่วน 2:3 v/v และ EtOH:Tris buffer อัตราส่วน 2:3 v/v (4 mM) เท่ากับ 2.9 x10⁷ M หรือ 32 ppb

การเกิดสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างเซ็นเซอร์กับไอออนเงินมีอัตราส่วนเป็น 1:1 ซึ่งยืนยันได้ ด้วยการหาค่าคงที่การจับของไอออนตามสมการของ Benesi-Hildebrand และทราบตำแหน่งการ เกิดอันตรกิริยาของเซ็นเซอร์กับไอออนเงินที่อะตอมของออกซิเจนและอะตอมของซัลเฟอร์ ซึ่ง สามารถวิเคราะห์ตำแหน่งการเกิดการโคออดิเนตระหว่างเซ็นเซอร์กับไอออนเงินได้ด้วยเทคนิค molecular modeling

จากการหาค่าผลิตผลควอนตัม (quantum yield, Φ_f) ของเซ็นเซอร์เทียบกับสารมาตรฐาน 9,10-diphenylanthracene พบว่าค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ชนิดนี้ในสภาวะที่ไม่มีไอออนเงิน มีค่าเท่ากับ 0.011 และค่าผลิตผลควอนตัมของเซ็นเซอร์ในขณะที่มีไอออนเงินมีค่าเท่ากับ 0.017

นอกจากนี้เซ็นเซอร์ชนิดนี้สามารถใช้ในการวิเคราะห์ไอออนเงินได้ภายในเซลล์สิ่งมีชีวิต โดยมี การเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์เป็นแบบ OFF-ON เช่นเดียวกันกับในระบบสารละลาย จากผลการศึกษาการตรวจวัดไอออนเงินของเซ็นเซอร์ MC4 สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 7

ไอออนที่ตรวจจับได้	Ag+
549 19 10 50 900 91	EtOH:H ₂ O (2:3 v/v)
วะบบส เวละส เช	EtOH:Tris buffer (2:3 v/v, 4 mM)
ระบบการทำงาน	OFF-ON
Detection limit (ppb)	32
Working range (µM)	3.33 - 30.00
Association constant	1 81 x 10 ⁵
(K_{assoc}, M^{-1})	
Ratio (MC4 : Ag ⁺)	1:1

ตารางที่ 7 แสดงสรุปผลการทดสอบทางฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ MC4

การสังเคราะห์สารประกอบ [5]helicene anhydride

สารประกอบ [5]helicene anhydride สามารถสังเคราะห์ผ่านการทำปฏิกิริยา 3 ขั้นตอน ดังสมการปฏิกิริยาในรูปที่ 65

รูปที่ 65 แสดงสมการปฏิกิริยาในการสังเคราะห์สารประกอบ [5]helicene anhydride

<u>ขั้นตอนที่ 1</u> การทำปฏิกิริยา Diels-Alder ระหว่าง binaphthalic diene กับ maleic anhydride ซึ่งจะได้สารประกอบ **A** เป็นผลิตภัณฑ์ โดยการสังเคราะห์เริ่มจากการชั่ง binaphthalic diene ปริมาณ 2.00 กรัม (6.287 มิลลิโมล) ใส่ลงไปในขวดก้นกลมขนาด 10 มิลลิลิตร จากนั้นละลายด้วย dry toluene ปริมาตร 1.0 มิลลิลิตร ภายใต้บรรยากาศอาร์กอน จากนั้นทำการกวนสารละลายอย่าง รุนแรงและค่อยๆเติม maleic anhydride ปริมาณ 3.41 กรัม (34.9 มิลลิโมล) แล้วทำการกวน สารละลายเป็นเวลา 5 วันที่อุณหภูมิห้อง เมื่อครบกำหนดเวลาจึงทำการหยุดปฏิกิริยาด้วยตัวทำ ละลาย dichloromethane (CH₂Cl₂) ปริมาตร 50 มิลลิลิตร และนำมาสกัดกับน้ำปราศจากไอออน (deionized water; DI) ปริมาตร 50 มิลลิลิตรเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยเก็บสารละลายชั้น dichloromethane ที่ได้รวมกัน และกำจัดน้ำออกด้วย anhydrous sodium sulfate จากนั้นนำไป ระเหย dichloromethane ออก โดยใช้เครื่อง rotary evaporator ภายใต้ระบบสุญญากาศ หลังจาก นั้นทำการแยกบริสุทธิ์ด้วยเทคนิค column chromatography ในระบบตัวทำละลาย Hexane:EtOAc (4:1 v/v) R_f = 0.3 ได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นสารสีน้ำตาล 2.0 กรัม คิดเป็น เปอร์เซ็นต์ผลผลิตเท่ากับ 69%

<u>ขั้นตอนที่ 2</u> การทำปฏิกิริยา aromatization ของสารประกอบ **A** ด้วย 2,3-dichloro-5,6-dicyano-1,4-benzoquinone (DDQ) ซึ่งเป็นตัวออกซิไดซ์ (oxidizing agent) จะได้สารประกอบ **M201** เป็น ผลิตภัณฑ์ โดยการสังเคราะห์เริ่มจากการชั่งสารประกอบ binaphthalic anhydride (A) ปริมาณ 1.00 กรัม (2.40 มิลลิโมล) ใส่ลงไปในขวดกันกลมขนาด 25 มิลลิลิตร จากนั้นละลายด้วย dry xylene ปริมาตร 10.0 มิลลิลิตร ภายใต้บรรยากาศอาร์กอน จากนั้นเติม DDQ ปริมาณ 1.37 กรัม (6.00 มิลลิ โมล) แล้วทำการรีฟลักซ์ (reflux) สารละลายเป็นเวลา 4 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 120℃ หลังจากนั้นทำการ กรองเมื่อครบกำหนดเวลาเพื่อกำจัด DDQ ที่เหลือและซะสารบนกระดาษกรองออกด้วยตัวทำละลาย dichloromethane จากนั้นทำไประเหย dichloromethane ออกโดยใช้เครื่อง rotary evaporator ภายใต้ระบบสุญญากาศ หลังจากนั้นทำการแยกบริสุทธิ์ด้วยการละลายและกรองในระบบตัวทำ ละลาย Hexane:EtOAc (7:1 v/v) ได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นสารสีเหลือง 890 มิลลิกรัม คิดเป็น เปอร์เซ็นต์ผลผลิตเท่ากับ 89%

<u>ขั้นตอนที่ 3</u> การทำปฏิกิริยา demethylation ของสารประกอบ **M201** ด้วย pyridine-HCl จะได้ สารประกอบ **M202** เป็นผลิตภัณฑ์ โดยการสังเคราะห์เริ่มจากการซั่งสารประกอบ **M201** ปริมาณ 15.00 กรัม (36.00 มิลลิโมล) และ pyridine-HCl ปริมาณ 63.00 กรัม (54.60 มิลลิโมล) ใส่ลงไปใน ขวดก้นกลมขนาด 100 มิลลิลิตร จากนั้นกวนสารละลายเป็นเวลา 6 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 220°C ภายใต้ บรรยากาศอาร์กอน เมื่อครบกำหนดเวลาจึงทำการเทสารละลายในปฏิกิริยาขณะร้อนลงในน้ำ ปริมาตร 1 ลิตร หลังจากนั้นกวนสารละลายอย่างรุนแรงเป็นเวลา 1 ชั่วโมงจะมีสารที่มีลักษณะเป็น ของแข็งตกตะกอนขึ้น ทำการกรองและล้างของแข็งนี้ด้วยน้ำปริมาตร 1 ลิตร ซึ่งภายหลังจากของแข็ง นี้แห้งจะได้สารผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นสารสีเหลือง 13.80 กรัม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ผลผลิตเท่ากับ 99%

อุปกรณ์และสารเคมี

1. อุปกรณ์

1.1 เครื่อง Fluorescent spectrometer: Perkin Elmer Luminescence spectrometer LS 55

1.2 เครื่อง Nuclear Magnetic Resonance 300 MHz: Bruker 300

1.3 เครื่อง Mass spectrometer: ESI-FT-ICR (High resolution) Bruker BioAPEX 70e spectrometer

1.4 เครื่อง Rotary evaporator: Buchi rotavapor R-114

1.5 เครื่อง Vacuum pump: Tokyo Rikakikai Co., Ltd. A-3S

1.6 เครื่อง UV-visible spectrometer: HP-8453

1.7 เครื่องชั่งละเอียด (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง): Denver instrument S-234

1.8 เครื่องชั่งละเอียด (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง): Mettler Toledo AB204

1.9 เครื่องให้ความร้อน (Hotplate และ Stirer): Framo M21/1

1.10 Micropipette: Finnpipette, HH10711 ขนาด 1-10 µL

1.11 เครื่องแก้วพื้นฐาน

1.12 กระดาษกรอง: Advantec ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 70 มิลลิเมตร

1.13 กระดาษกรอง: Advantec ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 110 มิลลิเมตร

1.14 Clamp และ Clamp holder

1.15 ชุดกรองแบบลดความดัน

1.16 TLC Silica gel 60 F254 aluminum sheet และ Preparative TLC สำหรับทำโครมาโทก ราฟี, Merck

1.17 อุปกรณ์สำหรับเตรียม Preparative TLC: Desaga Brinkmann

1.18 Head space vial และ caps ขนาด 2 มิลลิลิตร

2. สารเคมี

2.1 Aluminium perchlorate, Aldrich (MW = 487.47 g/mol)

2.2 Anhydrous sodium sulfate, Fluka

2.3 Argon gas

- 2.4 Barium perchlorate trihydrate, Strem (MW = 390.29 g/mol)
- 2.5 Cadmium (II) perchlorate hexahydrate, Strem (MW = 419.39 g/mol)
- 2.6 Calcium perchlorate tetrahydrate, Aldrich (MW = 311.04 g/mol)
- 2.7 Cobalt (II) perchlorate hexahydrate, Aldrich (MW = 365.93 g/mol)
- 2.8 Copper (II) perchlorate hexahydrate, Strem (MW = 370.53 g/mol)
- 2.9 Cysteamine hydrochloride, Merck
- 2.10 Deionized water
- 2.11 1,4-Dibromobutane, Aldrich
- 2.12 Dichloromethane
- 2.13 Dimethylformamide (DMF)
- 2.14 9,10-Diphenylanthracene (ได้รับความอนุเคราะห์จาก ดร. ธนศาสตร์; MTEC)
- 2.15 Ethanol, Merck
- 2.16 Ethyl acetate
- 2.17 Ethylenediamine (EDA)
- 2.18 Ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), Fluka
- 2.19 [5]Helicene derivative (M202) (ได้รับความอนุเคราะห์จาก ดร. ธนศาสตร์; MTEC)
- 2.20 Hexane
- 2.21 Hydrazine hydrate
- 2.22 Iron (II) perchlorate monohydrate, Aldrich (MW = 354.22 g/mol)
- 2.23 Lead (II) perchlorate monohydrate, Aldrich (MW = 406.09 g/mol)
- 2.24 Lithium perchlorate, Strem (MW = 160.45 g/mol)
- 2.25 Magnesium perchlorate hexahydrate, Strem (MW = 253.84 g/mol)
- 2.26 Manganese (II) perchlorate hexahydrate, Strem (MW = 361.93 g/mol)
- 2.27 Mercury (II) perchlorate monohydrate, Aldrich (MW = 372.06 g/mol)
- 2.28 Methanol
- 2.29 Nickel (II) perchlorate, Fluka (MW = 365.76 g/mol)
- 2.30 Potassium carbonate
- 2.31 Potassium perchlorate, Aldrich (MW = 138.55 g/mol)

- 2.32 Silver (II) perchlorate monohydrate, Strem (MW = 225.34 g/mol)
- 2.33 Sodium hydroxide
- 2.34 Sodium methoxide
- 2.35 Sodium perchlorate, Strem (MW = 122.5 g/mol)
- 2.36 Tetraethyl ammonium iodide (TEAI)
- 2.37 Triethylamine
- 2.38 Zinc (II) perchlorate hexahydrate, Aldrich (MW = 372.36 g/mol)

รายชื่ออักษรย่อ

AAS	atomic absorption spectrometry
ACN	acetonitrile
anh.	anhydrous
Ag(NO ₃)	silver nitrate
a.u.	arbitrary unit
avg.	average
br-s	broad singlet (NMR spectroscopy)
CDCl ₃	chloroform-d
CH ₂ Cl ₂	dichloromethane
¹³ C-NMR	carbon 13 nuclear magnetic resonance
°C	degree celcius
d	doublet (NMR spectroscopy)
dd a	doublet of doublet (NMR spectroscopy)
DDQ	2,3-dichloro-5,6-dicyano-1,4-benzoquinone
DFT	density functional theory
DI	deionized water
DL	detection limit
DMEM	dulbecco's modified eagle medium
DMF	dimethylformamide
DMSO	dimethyl sulfoxide
em	emission
EN	electronegativity
eq.	equivalent
ex	excitation
EDA	ethylenediamine
EDTA	ethylenediaminetetraacetic acid

ESI	electrospray ionization
EtOAc	ethyl acetate
EtOH	ethanol
Et ₃ N	triethylamine
FIA	flow injection analysis
g	gram
h	hour
HCl	hydrochloride
HEPES	4-(2-hydroxyethyl)piperazine-1-ethanesulfonic acid
¹ H-NMR	proton nuclear magnetic resonance
H ₂ O	water
HRMS	high resolution mass spectrometry
Hz	hertz
ICP-AESinducti	vely coupled plasma atomic emission spectrometry
K _{assoc}	association constant
K ₂ CO ₃	potassium carbonate
KI	potassium iodide
М	molar
MeOD	methanol-d
MeOH	methanol JAUN
MgCl ₂	magnesium chloride
MHz	mega hertz
min	minute
m/z	mass of charge ratio (mass apectrometry)
mL	milliliter
mМ	milli molar
mmol	milli mole
NaOH	sodium hydroxide

NaOMe	sodium methoxide	
Na_2SO_4	sodium sulfate	
nm	nanometer	
PBS	phosphate buffered saline	
PET	photo induced electron transfer	
ppb	part per billion	
ppm	part per million	
q	quinted (NMR spectroscopy)	
RI	refractive index	
rt.	room temperature	
S _N 2	nucleophilic substitution	
SD	standard deviation	
t	triplet (NMR spectroscopy)	
TEAI	tetraethyl ammonium iodide	
THF	tetrahydrofuran	
TLC	thin layer chromatography	
UV C	ultraviolet	
U.S.EPA	United States environmental protection agency	
VMD	visual molecular dynamics	
v/v	volume by volume	
w/v	weight by volume	
δ	chemical shift	
μL	micro liter	
μM	micro molar	
Φ_{f}	quantum yield	
η	refractive index (RI)	
λ	wavelength	

รายการอ้างอิง

- 1. B.V., L., *Silver-Ag.* Rotterdamseweg 402 M 2629 HH Delft The Netherlands, 1998-2016.
- Hadrup, N. and H.R. Lam, Oral toxicity of silver ions, silver nanoparticles and colloidal silver – A review. Regulatory Toxicology and Pharmacology, 2014. 68: p. 1-7.
- 3. Howe, M.P.D. and D.S. Dobson, *Silver and silver compounds: environmental aspects.* World Health Organization Geneva, 2002: p. 1-36.
- 4. Panyala, N.R., E.M. Pena-Mendez, and J. Havel, *Silver or silver nanoparticles: a hazardous threat to the environment and human health?* Journal of Applied biomedicine, 2008. 6: p. 117-129.
- 5. Registry, A.f.T.S.D., *Public Health Statement for Silver.* U.S. Department of Health & Human Services, 1990.
- 6. Registry, A.f.T.S.D., *Toxicological Profile for Silver*. U.S. Department of Health & Human Services, 1990.
- 7. เจนวานิชย์, ด.ช., Silver (Ag) เงิน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2000.
- 8. แสงสุข, ด.ส., ซิลเวอร์นาโน. สถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ, 2007.
- 9. ทองเจริญ, ศ., ระบาดบันลือโลก (World-Shaking Outbreaks) เล่ม 18 สารพิษรอบตัวเรา.
 โรงพิมพ์อักษรสมัย (1999), 2012. 1: p. 195-199.
- Agency, U.S.E.P., National Primary Drinking Water Regulation Table. 2009. EPA 816-F-09-004: p. 7.
- 11. Organization, W.H., *Silver in Drinking-Water.* 2003. 2.
- Panja, S., S. Debnath, and K. Ghosh, *Fluorophore inserted bisbenzimidazole clefts in selective sensing of Ag+ and Cu2+ ions.* Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry, 2017. 348: p. 110-117.
- Wang, H., L. Xue, and H. Jiang, *Ratiometric Fluorescent Sensor for Silver Ion and Its Resultant Complex for Iodide Anion in Aqueous Solution.* Organic Letters, 2011. 13(15): p. 3844-3847.

- 14. Miessler, G.L., Ficher, P.J., Tarr, D.A., *Inorganic Chemistry, 5th ed.* Pearson Education, Inc, 2014.
- 15. Li, Y., et al., A tetraphenylethylene-based "turn on" fluorescent sensor for the rapid detection of Ag+ ions with high selectivity. Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry, 2015. 301: p. 14-19.
- Dodangeh, M., K. Gharanjig, and M. Arami, A novel Ag(+) cation sensor based on polyamidoamine dendrimer modified with 1,8-naphthalimide derivatives.
 Spectrochim Acta A Mol Biomol Spectrosc, 2016. 154: p. 207-214.
- 17. Li, W.-T., et al., *A colorimetric and reversible fluorescent chemosensor for Ag + in aqueous solution and its application in IMPLICATION logic gate.* Sensors and Actuators B: Chemical, 2017. 239: p. 671-678.
- Goh, H., et al., Dipodal colorimetric sensor for Ag+ and its resultant complex for iodide sensing using a cation displacement approach in water. Tetrahedron Letters, 2017. 58(11): p. 1040-1045.
- Şenkuytu, E., E.T. Eçik, and B. Çoşut, Bodipy decorated triazine chemosensors for Ag + ions with high selectivity and sensitivity. Journal of Luminescence, 2018. 203: p. 639-645.
- 20. Wu, H., et al., A reusable bifunctional fluorescent sensor for the detection and removal of silver ions in aqueous solutions. Sensors and Actuators B: Chemical, 2018. 265: p. 59-66.
- 21. Petdum, A., et al., *"Turn-ON"* [5]helicene-based fluorescence sensor with very large Stokes shift for highly selective detection of Ag+ and AgNPs. Sensors and Actuators B: Chemical, 2018. 259: p. 862-870.
- 22. Xu, Z., et al., *Ratiometric and Selective Fluorescent Sensor for Cu (II) Based on Internal Charge Transfer (ICT).* Organic Letters, 2005. 7(5): p. 889-892.
- Zheng, H., et al., Ratiometric Fluorescent Chemosensor for Hg2+ Based on Heptamethine Cyanine Containing a Thymine Moiety. Organic Letters, 2012. 14(8): p. 1986-1989.
- 24. Li, M., et al., *Turn-on fluorescent sensor for selective detection of Zn*(2+), *Cd*(2+), *and Hg*(2+) *in water.* J Org Chem, 2012. 77(7): p. 3670-3.

- ชื่อสิทธิบัตร "สารประกอบ 3,12-ไดเมทอกซี-5,6,9,10-เตตระไฮโดร-[*i*]ฟิวราน-1,3-ไดโอโน [5]เฮลิซีน รวมถึงนำสารนี้ไปประยุกต์ใช้กับไดโอดเปล่งแสงจากสารอินทรีย์ (3,12-Dimethoxy 5,6,9,10-tetrahydro-[*i*]furan-1,3-diono-[5]helicene and the use as emitter for
 organic light emitting diode)" เลขที่คำขอ 0901003446, วันที่ยื่นจด 30 กรกฎาคม
 2552.
- 26. Li, M., et al., *Tetrahydro*[5]*helicene thioimide-based fluorescent and chromogenic chemodosimeter for highly selective and sensitive detection of Hg*2+. Sensors and Actuators B: Chemical, 2014. 202: p. 583-587.
- 27. M.J. Frisch, G.W.T., H.B. Schlegel, G.E. Scuseria, M.A. Robb, J.R.Cheeseman, G. Scalmani, V. Barone, B. Mennucci, G.A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Caricato, X. Li, H.P. Hratchian, A.F. Izmaylov, J. Bloino, G. Zheng, J.L.Sonnenberg, M. Hada, M. Ehara, K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda, O. Kitao, H. Nakai, T. Vreven, J.A. Montgomery Jr., J.E.Peralta, F. Ogliaro, M. Bearpark, J.J. Heyd, E. Brothers, K.N. Kudin, V.N.Staroverov, T. Keith, R. Kobayashi, J. Normand, K. Raghavachari, A. Rendell, J.C.Burant, S.S. Iyengar, J. Tomasi, M. Cossi, N. Rega, J.M. Millam, M. Klene, J.E.Knox, J.B. Cross, V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R.E. Stratmann, O. Yazyev, A.J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J.W. Ochterski, R.L. Martin, K.Morokuma, V.G. Zakrzewski, G.A. Voth, P. Salvador, J.J. Dannenberg, S.Dapprich, A.D. Daniels, O. Farkas, J.B. Foresman, J.V. Ortiz, J. Cioslowski, D.J.Fox, GAUSSIAN 09 (Revision B.01). Gaussian, Inc., Wallingford CT, 2009. 51 าว์เก
- 28. Shkir, M., et al., Shedding light on molecular structure, spectroscopic, nonlinear optical and dielectric properties of bis(thiourea) silver(I) nitrate single crystal: A dual approach. Arabian Journal of Chemistry, 2016.
- 29. W. Humphrey, A.D., K. Schulten, *VMD: visual molecular dynamics.* J. Mol.Graph., 1996. 14: p. 33-38.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

วัน เดือน ปี เกิด

ศุภลักษณ์ จารุทิกร 7 กันยายน 2536

นครปฐม

วุฒิการศึกษา

สถานที่เกิด

พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

77 ถ.รถไฟ ต.พระปฐมเจดีย์ อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

ที่อยู่ปัจจุบัน รางวัลที่ได้รับ

ทุนสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

ทุนผู้ช่วยสอน (Teaching Assistant) ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

